Naslov — Address
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio
(Tel. HEnderson 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Bratstvo, poštenost in nesebična ljubezen članstva do J. S. K. Jednote more isto obdržati na častni višini.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under the Act of March 3d, 1870. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3d, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 2 — ŠTEV. 2 CLEVELAND, O., WEDNESDAY, JANUARY 11TH 1933 — SREDA, 11. JANUARJA 1933 VOL. IX. — LETNIK IX.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Društvo Danica, št. 150 J. S. K. Jednote v Chisholmu, Minn., priredi plesno veselico v soboto 14. januarja zvečer. Na zabavo, ki se bo vršila v Mahnetovi dvorani, vabi društvo Danica vse tamkajšne in okoliške rojake.

♣

Društvo George Washington, št. 180 J. S. K. Jednote v Clevelandu, O., pričakuje, da bo v kratkem dobilo čisto novo članico v svoj mladinski oddelek. Mlada nagajivka je prvorojenka Mr. in Mrs. L. M. Kolar, ki sta oba člana društva George Washington. Rojena je bila dne 4. januarja 1933. Srečni oče je sobrat Louis M. Kolar, stanujoč na 6011 Bonna Ave., urednik angleške sekcije Nove Dobe in obenem drugi glavni podpredsednik J. S. K. Jednote. Čestitke so na mestu od vseh, ki simpatični mladi par poznajo. Iz Chicaga poročajo, da se je dne 5. januarja štorklja oglasila pri družini Mr. in Mrs. Mirko G. Kuhel in jo obdarovala z zalo hčerko. Mr. Kuhel je glavni blagajnik S. S. P. Zveze. Kot se zdi, so letos štorklje vzele na piko mlade glavne odbornike slovenskih podpornih organizacij.

♣

Pridružitev društva št. 215 SKJ v Chisholmu, Minn., k društvu št. 30 JSKJ istotam, se je izvršila na seji v nedeljo 15. januarja. Seja se bo vršila v Mahnetovi dvorani in se bo pričela ob dveh popoldne. Društvo št. 215 JSKJ je angleško poslujoče.

♣

Petintridesetletnico svojega obstanka bo praznovalo društvo št. 4 J. S. K. Jednote v Federalu, Pa., dne 4. julija, s primerno proslavo. Društvo apelira na vsa tamkajšna in okoliška društva, da na dan 4. julija 1933 ne bi prirejala svojih veselic.

♣

Letna konferenca delničarjev Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. v Clevelandu se bo pričela na večer 12. januarja in se bo nadaljevala sledeče večere.

♣

"Zarja," samostojni slovenski pevski zbor v Clevelandu, priredi za člane in mnogoštevilne prijatelje plesno zabavo na večer 14. januarja. Zabava se bo vršila v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave.

♣

Igro "Domen" vprizori postrežnica Slovenske Ženske Zveze št. 6 v Barbertonu, O., v nedeljo 15. januarja. Prireditev se bo vršila v dvorani društva "Domovina" in se prične ob pedmih zvečer.

♣

Preminila je v Clevelandu, O., Mrs. Frances Judež, stara 65 let, članica društva št. 103 J. S. K. Jednote. Zapušča soproga Johna, brata Antona, hčer Mrs. Josephine Spelik in sestro Mrs. Frances Krall. Njeno dekliško ime je bilo Kobe.

V Chicagu je umrl član Sokola Zvon, št. 70 JSKJ, sobrat John Wolkar. Pokojnik je bil doma iz Škofljice pri Ljubljani in je prišel v Ameriko leta 1905. Zapušča ženo in pet odraslih otrok.

♣

"Prosveta" poroča, da je dne 6. januarja zaprla vrata First State Bank v mestu Ely, Minn., v kateri je prizadetih mnogo

(Dalje na 2. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

CALVIN COOLIDGE, bivši predsednik Zedinjenih držav od 3. avgusta 1923 do 4. marca 1929, je dne 5. januarja 1933 nenadoma umrl na svojem domu v Northamptonu, Mass., zadet od srčne kapi. Iz urada odvetniške firme, kjer je navadno prebil večino dneva, se je tega dne s svojim tajnikom vrnil nekoliko bolj zgodaj domov, češ, da se ne počuti dobro. Mrtvega ga je našla v njegovi sobi Mrs. Coolidge, ki se je vrnila z nakupovalne ture.

Calvin Coolidge je bil rojen 4. julija 1872 v mestecu Plymouth, država Vermont; njegov oče je bil farmer in trgovec. Po dovršenih šolah se je posvetil odvetništvu v mestu Northampton, Massachusetts. Politično se je začel udejstvovati v letih 1900-1901, kot mestni odbornik v Northamptonu. Leta 1904 je postal mestni klerk v istem mestu. Poročil se je leta 1905 z Miss Grace A. Goodhue v Burlingtonu, Vt.

V letih 1907-1908 je bil član legislature v državi Massachusetts. V letih 1910-1911 je bil župan mesta Northampton, Mass. V letih 1912-1915 je bil član senata države Massachusetts; v letih 1914-1915 je predsedoval senatu. Podgoverner države Massachusetts je bil v letih 1916, 1917 in 1918; governer omenjene države je bil v letih 1919 in 1920.

V novembru leta 1920 je bil izvoljen za podpredsednika Zedinjenih držav. Ko je predsednik Warren G. Harding umrl dne 3. avgusta 1923, je Coolidge avtomatično postal predsednik Zedinjenih držav. V novembru leta 1924 je bil izvoljen za predsednika za termin, ki se je končal s 4. marcem 1929. Ponovno nominacijo je odklonil in kot predsednik Zedinjenih držav ga je nasledil sedanji predsednik Herbert C. Hoover.

Bivši predsednik Coolidge je bil pokopan dne 7. januarja na malem pokopališču rojstnega mesta Plymouth poleg njegovih pokojnih prednikov in sina. Oficijelni Washington je bil pri pogrebu zastopan po predsedniku Hooverju, zastopnikih obeh zbornic zveznega kongresa in številnih drugih visokih uradnikih republike.

WILLIAM GREEN, predsednik Ameriške delavske federacije, je pred senatnim odsekom izjavil, da se bo organizirano delavstvo poslužilo štrajka, če podjetniki ne bodo hoteli prostovoljno pristati na petdnevni delovni teden tridesetih ur.

DOHODNINSKI DAVEK bo zvišan na višino kot je bil v vojnem času, federalni davek enega centa na galono gasolina, ki bi imel odpasti s 1. julijem, ostane še eno leto v veljavi, federalni izdatki se morajo znižati vsaj za 100 milijonov dolarjev in vpelje se davek na pivo, ki zamore prinesti 125 milijonov. Tako je bilo sklenjeno na konferenci novoizvoljenega predsednika Roosevelta z vplivnimi demokratskimi voditelji.

ZVEZNI SENATOR Glass je dne 5. januarja v senatu izjavil, da bo v kratkem zaprlo vrata nadaljnih 407 bank, ako kongres ne sprejme njegovega predloga za bančno reformo.

JUGOSLOVANSKI poslanik v Londonu je pri angleškem mi-

(Dalje na 2. strani)

POZIV K VARČNOSTI

Naše rojake pozivljati k varčnosti v splošnem ni potrebno, ker so po večini že od mladosti priučeni te lepe čednosti. Časi so dandanes taki, da silijo k varčnosti tudi ljudi, ki dozdaj tega niso bili vajeni. Posebno to velja za povprečne Američane, rojene in vzgojene v tej deželi.

Neki ameriški list je nedavno priobčil zanimiv članek za avtomobiliste, iz katerega naj navedemo par izčrpkov. —

Ne kupi novega avtomobila, kadarkoli se avtomobilskim magnatom zahoče novih dobičkov. Stari avtomobil, ki ti je zvesto služil par let, v lepem in grdem vremenu, te lahko še prevozi nadaljnih 40,000 ali 50,000 milj. Nič zato če nekoliko stoka in če mu škripljejo sklepi, saj bo tudi s teboj tako, kadar se postaraš.

Ne pusti, da bi se otroci podili vse noči okoli s tvojim avtomobilom, dokler ne zmanjka vode in gasolina. Bo bolje za avtomobil in za otroke, če so ponoči doma. Ako že hočejo drviti okoli, naj sami kupijo gasolin ali pa naj nabijo lastne pete.

Ako je dobil avtomobil nekako žalostno barvo, kupi barve in ga na novo prebarvaj. Ako streha pušča, se lahko z malim trudom in malimi stroški popravi. Se res ne izplača voziti okoli v avtomobilu, ki sliči zadnji cvetki poletja, ko je barva tako poceni. Pomisli, kakšne čudeže dela barva na ženskih obrazih. Časa je dovolj, istotako je dovolj starih poncšenih oblek, katerim nekaj oljnih ali barvnih lis ne škoduje.

V Evropi rabijo ljudje iste avtomobile po petnajst let in več, ker jim niti na misel ne hodi, da bi jih zamenjali vsako leto ali kadarkoli se tovarnarjem avtomobilov zljubi postaviti na trg nov model. Nobena reč, ki je v resnici kaj vredna, se ne zavrže po par letih rabe. Saj tudi ljudi, ki postanejo nekoliko betežni, ne pošljemo takoj na smetišče.

Avtomobil po par letih rabe šele dober postane. Sploh, če je avtomobil tako dober, močan in trpežen, kot je trdil agent, predno ga je prodal, mora ti služiti vsaj par desetletij.

NEVARNA RAZVADA

Med zelo priljubljene in tudi zelo nevarne razvade spada kajenje v postelji ali na divanu. Gasilci pravijo, da to pomeni približno toliko kot kupiti vozni listek na oni svet. Kadilci, ki imajo navado pušiti v postelji, so mnogokrat nevedoma in nenamenoma samomorilci in požigalci. Kadilec, ki v postelji čita in puši, mnogokrat zaspi, roka z gorečo cigareto mu omahne, posteljina tvori zelo pripravno gorivo, in požar je tu. Žrtev se v mnogih slučajih zaduši v ognju in dimu, v mnogih slučajih pa tako nevarno opeče, da ima potem čas tedne in mesece na bolniški postelji premišljevati o svoji lahkomiselnosti. Statistike kažejo, da se na ta način največ oseb nevarno opeče ali zgori in da se sploh pripeti največ požarov iz tega vzroka v mesecih oktober, november in december. Človek pride premražen in morda tudi utrujen domov, pa se hoče komfortno odpočiti na divanu ali postelji ter čitati in pušiti obenem. V takem slučaju se zelo rad pridruži spanec, in če temu ne sledi katastrofa požara, pripisati je to edinole izredni sreči.

KONKRET ALI CEMENT

Razvaline starih zgradb dokazujejo, da so ljudje znali izdelovati cement že pred 3,600 leti.

PROBLEMI PRISELJENCA

Kaj je "lien?"

Vprašanje: Kupila sem šivalni stroj na obroke, in pravijo mi, da ima prodajalec "lien" na šivalni stroj. Kaj je to?

Odgovor: "Lien" je zastavna pravica na lastnino drugega v jamstvo za kak dolg ali tirjatev. V vašem slučaju "lien" pomenja, da ima družba, ki je prodala, prvo zastavno pravico na šivalni stroj in zamore dobiti nazaj posest iste, ako ne plačujete obrokov po dogovoru. — Imamo "liens" razne vrste. Najbolj znan je "mechanic's lien," po katerem delavec ali oni, ki je dal materijal, ima zastavno pravico na izdelanem produktu.

Varuštvo in poroka

Vprašanje: Dolgo let sem bil varuh (legal guardian) nečakinje, ki je sirota in je sedaj 17 let stara. Ona se bo sedaj poročila. Ali konča s poroko moja odgovornost? Ali ostanem varuh, dokler postane polnoletna?

Odgovor: Varuštvo nad žensko konča s poroko. Čim se poroči, morate zaprositi sodnijo, ki vas je imenovala varuhom, da vas oprosti (release) od nadaljne odgovornosti.

Družina naturaliziranega državljana v inozemstvu

Vprašanje: Postal sem ameriški državljan. Moja žena in dva otroka sta še v starem kraju in bržkone ne bosta prišla sem pred enim letom. Ali smem zahtevati zaščito ameriških konzularnih oblasti za mojo družino. Stvar je namreč ta, da moja družina ne more nikamor odpotovati vsled pasportnih ovir.

Odgovor: Vaša naturalizacija ni nikakor spremenila državljanske pripadnosti vaše družine. Vaša žena je še vedno inozemka in kot taka seveda ne more dobiti ameriškega pasporta. Vaša otroka, ako sta mladoletna, postaneta avtomatično ameriška državljana, čim bosta zakonito pripuščena v Združene države (ako tedaj ne bosta še 21 let stara). Do tedaj sta inozemca in ne moreta uživati zaščite Združenih držav.

Prišel je sem na obisk leta 1924

Vprašanje: Prišel sem zakonito "na obisk" dne 29. junija 1924. Ko je minulo šest mesecev obiska, sem vendarle tukaj ostal brez drugega. Ali me morejo deportirati? Ali smem zaprositi za državljanski papir?

Odgovor: Inonzemci, ki so protizakonito v tej deželi, niso radi tega razloga podvrženi deportaciji, ako so prišli pred dnem 1. julija 1924. Ker trdite, da ste prišli ravno en dan pred tem datumom, bo priseljeniška oblast gotovo zahtevala, da dokažete, da ste zares prišli tega dne. Ako ste prišli z ladijo, je to razvidno iz potniških listin. Ako ste prišli iz Canade, pa iz datuma na vašem potnem listu. V vseh teh slučajih breme dokaza nosi inozemec, t. j. ako on ne more dokazati, smatra se, da je podvržen deportaciji. — Ako niste podvrženi deportaciji, vendarle ne morete urediti svoje bivanje. Pričakuje se pa, da bo kongres prav kmalu dovolil legalizacijo vseh inozemcev, ki so prišli nezakonito pred dnem 1. julija 1924. To potem omogoči vašo naturalizacijo.

Spričevalo prihoda ni potrebno

Vprašanje: Moja žena je prišla v Ameriko leta 1900 ali 1901, ali se ne spominja ničesar, da bi mogla vsaj približno uganiti, kdaj in s kako ladijo je prišla. Bila je tedaj otrok. Ona pa potrebuje to informacijo z ozirom na naturalizacijo.

(Dalje na 2. strani)

IZGUBLJEN VELIKAN

Nič čudnega ni, če se izgubi drobna šivanka ali srebrn novec, skoro neverjetno pa se sliši, da bi se izgubila ogromna 375,000 funtov težka lokomotiva. Vendar se je to pred par meseci zgodilo v Californiji.

Lokomotiva je stala na stranskem tiru pri mali postaji Woodford, ko se je nad bližnjim gorovjem utrgal oblak, kar je povzročilo, da so po strugi sicer malega Tehachapi potoka pridrvile ogromne množine vode. Železniški nasip je bil v par minutah izpodkopan in odnešen in ogromna lokomotiva se je prekucnila v razburkano valovje, ki jo je v hipu zakrilo in odneslo. Železniški uslužbenci so se še ravno pravočasno rešili na okoliške strmine.

Ko so vode odtekle, je bila struga potoka napolnjena s sveže naplavljenim peskom, toda o velikanski lokomotivi ni bilo nikjer sledu. Železniški uradniki so bili v zadregi kje v naplavini naj pričnejo iskati izgubljeno lokomotivo. Končno so se domislili inženirja W. W. Galbraitha v Los Angelesu, ki je enkrat prej našel v naplavini zasute električne transformatorje s pomočjo magnetne igle. Poklicali so ga in mu poverili delo iskanja lokomotive.

Galbraithova magnetna igla se je tudi v tem slučaju dobro izkazala. Ko je inženir s tem kompasom v roki hodil ob strugi potoka, je na nekem mestu magnetna igla pokazala naravnost navzdol, ker jo je privlačila velika masa železa pod nasipino.

S parnimi lopatami so začeli odstranjevati naplavino na mestu, ki ga je označila magnetna igla, in petnajst čevljev globoko v pesku so res našli izgubljeno lokomotivo.

Z velikimi žerjavi so nato vzdignili lokomotivo na pripravljenega vlačilca in jo odpeljali v popravljalnico. Prej je bilo seveda treba položiti na precejšno daljavo zasilno železniško progo. Lokomotivo je bila voda odnesla 150 čevljev daleč po strugi. Stroški iskanja in "reševanja" odplavljene lokomotive so znašali 35 tisoč dolarjev, vendar so ti izdatki železniško družbo obvarovali pred mnogo večjo izgubo.

JAPONCI IN LATINICA

Japonsko prosvetno ministrstvo je dokončno sklenilo, da naj se uvede v vseh šolah latinica, ki je obligaten predmet. Ta ukrep je posledica sklepa vlade, ki je prišla do spoznanja, da se brez latinice ne da več shajati. Seveda je naredba zadela tudi na odpor, kajti mnogo Japoncev, ki zagovarjajo japonsko avtohtonost v vsakem pogledu, se je izjavilo proti temu, da se Japonska v tako urnem tempu poslužuje napredujoče civilizacije. Ti krogi še vedno zahtevajo, da Japonska ne žrtvuje svoje samorodnosti v pisavi na ljubo zapadnemu svetu. Japonska vlada pa odgovarja na vse zadevne ugovore, da je Japonska to reč dolžna svojemu položaju, ki ga zavzema kot velesila v svetu. Latinica, pravijo zagovorniki vladne naredbe, je svetovna pisava in pred tem dejstvom je brezploden vsak ugovor, najsi ima še tako tehtno samorodno ozadje.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Dne 21. decembra je praznoval stoti rojstni dan na svoji domačiji Tomaž Božič. Rodil se je dne 21. decembra, 1832 v vasi Prapetno na Šentviškogorski planoti. Kot otrok, kot posestnik in sedaj kot prevžitkar je preživel vseh 100 let na domačem posestvu. Vzlic visokim letom in težki borbi za življenje je ta slovenska korenina še pri dobrem zdravju—le vid mu je precej opešal. Najdaljša pot, ki jo je v življenju napravil, je bila iz tolminskih hribov v Trst. Tudi bližina soške fronte in granate, ki so padale na njegovo posestvo, ga niso premaknile z rodne grude. Jubilant je oče Jakoba Božiča, poštnega uradnika v pokoju, ki biva v Ljubljani. Ima pa tudi pravnukinje, od katerih ena obiskuje drugo realno gimnazijo v Ljubljani.

Narodni delavec gospod prelat Tomo Zupan je praznoval dne 21. decembra v svojem prijaznem Tuskulu na Okroglem 93-letnico svojega rojstva in obenem slavil svoj god. Gospod Tomo Zupan je, kar pomni naša zgodovina, naš najstarejši literarni in narodni delavec, ki še danes neumorno suče svoje vešče pero.

V soboto, 17. decembra je umrla v Mariboru v visoki starosti 86 let gospa Josipina Premrov-Vilharjeva, vdova po železniškem inspektorju in zadnji otrok slovenskega pesnika in skladatelja Miroslava Vilharja. Pokojnica se je rodila na gradu Kalcu ob Pivki. Takrat je gospodaril njen oče na gradu in v mladosti je motrila vse kulturno in nacionalno življenje tedaj se prerajajoče Notranjske. Pozneje je skupno z možem prebivala po raznih krajih Slovenije in drugod, po osvobojenju pa se je naselila pri sinu v Mariboru, ki je tudi že pokojen. Ugledno gospo so pokopali na pobreškem pokopališču. Naj bo ohranjen hčerki našega notranjskega voditelja, pesnika in skladatelja časten spomin!

Dne 16. decembra je umrl v občinski ubožnici starosta hrastniških rudarjev Ivan Močnik, ki je letos pomladi dopolnil že 85 let svojega težkega življenja. Starček se je v ubožnici prav dobro počutil, deležen je bil tudi vse pozornosti od strani uprave občinskega zavetišča. Delal je v jami 33 let, ravno toliko let pa je užival tudi pokojnino, ki je znašala sedaj mesečno celih devet dinarjev in mu jo je izplačevala hrastniška podružnica bratovske skladnice. Ko je bil pri rudniku upokojen, je prevzel Močnik s svojo ženo službo šolskega sluge v Hrastniku in jo je vestno vršil blizu 10 let. Po smrti žene je živel pri svojih sorodnikih in ko so se ti zaradi vedno večje krize izselili v razne kraje, je prevzela starčka v oskrbo občina ter ga nastanila v ubožnici za Savo.

Dne 15. decembra so priredili fašistični študentje na tržaški trgovski visoki šoli demonstracije proti Jugoslaviji, ki so se jim pridružili tudi drugi fašisti. Na glavnih ulicah je sprejela demonstrante masa ljudstva, ki pa se je kazala docela indiferentna. Nenadoma pa se je demonstracija popolnoma spremenila. Ljudje so se pomešali med demonstrante in začeli vzklikati: Doli z Mussolinijem!

(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Rad bi znal, kako so bili na novoletni večer oblečeni nekateri možaki v San Franciscu. Pomožni prohibicijski administrater je bil namreč zapretil, da bo v soglasju s postavo zaplenil vsako steklenico rakije, ki jo bo našel, obenem s prevoznim ali "prenosnim" sredstvom za isto. Vprašan za natančnejša pojasnila, je povedal, da on smatra za tako transportacijsko sredstvo avtomobile, košare in tudi hlače, če se steklenica rakije najde v hlačnem žepu. Ako se je pretnja izvršila, so kršilci prohibicije nedvomno hvalili blaženo Californijo, ki ima tako milo in gorko zimo.

*

Iz Washingtona se poroča, da je leta 1931 v Zedinjenih državah samo 75 oseb "zaslužilo" po en milijon dolarjev. Za lansko leto še ni poročil, a najbrže se je število srečnežev, ki so zaslužili milijon, še zmanjšalo. Je res hudo, če je človek vajen zaslužiti milijon, pa zasluži samo 999 tisoč!

*

Nekateri ljudje si mnogo domišljajo iz vzroka, ker še niso prelomili nobene novoletne resolucije, toda za to ni treba nobenega posebnega junaštva. Tudi jaz še nisem nobene prelomil, ker enostavno nisem nobene napravil.

*

Naša republika je bila svoječasno prva v vojni in prva v miru, v novejšem času pa je ravno narobe: zadnja je stopila v svetovno vojno, zadnja je sklenila mir in med zadnjimi se vleče iz depresije.

*

Znak "$" za denarno enoto ni v navadi samo v Zedinjenih državah, ampak tudi v Canadi, Argentini, Brazilu, Britiški Guiani, v Colombiji, v Chile, na Kitajskem, v Mehiki, v Paraguayu, na Portugalskem in še v nekaterih drugih državah. Ljubijo pa to posvečeno označbo vsi narodi sveta, posebno če ima "$" domovinsko pravico v Zedinjenih državah.

*

Francija, ki dolguje Zedinjenim državam lepe milijarde dolarjev iz vojnega in povojnega časa, je gladko odklonila plačati obrok dolga okrog 20 milijonov dolarjev, ki je zapadel 15. decembra, češ, da ne more plačati. Nekaj dni po tem pa je ista Francija obljubila večmilijonsko posojilo Avstriji. Ameriki, ki je rešila Francijo in ostale zaveznike gotovega poraza, figo, Avstriji, s katero se je bojevala, pa gotov denar. Amerika zdaj ve, kako se zna Francija od upnikov in prijateljev v sili—po francosko posloviti!

*

Kako resno vzamejo nekateri rojaki depresijo, sem imel priliko videti nedavno pri neki zabavi. Dragi rojak je v živahnem razgovoru s prijatelji pozabil, da mu cigara še gori, pa je nažgal vžigalico in hotel cigaro prižgati. Ko je opazil svojo pomoto, je jezno zagodrnjal: "Na, saj pravim, taka potrata v teh časih! Ni čuda, če neče biti konec depresije!"

*

V senatnem odseku, ki se bavi s predlogo za legaliziranje triprocentnega piva, je senator Dill mnenja, da tako pivo ni opojno in priporoča, da se napravi več poskušenj, koliko

(Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlana $1.50; za inozemstvo $2.

OFFICIAL ORGAN
of the
SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members $.72 per year; non-members $1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. IX. 83 NO. 2

Ne tratimo svojih moči

Naše življenje se izraža z aktivnostjo, pa naj bo ta aktivnost kakršnakoli. Človek potrebuje redno gotov čas za spanje in sploh za počitek, vseh dni in noči pa ne more prespati in prelenariti. Zgodovina nam sicer pripoveduje o nekaterih lenuhih, ki so zdravi preležali večino svojega življenja v postelji, toda ti so bili redke izjeme. Večina ljudi se ne more vdajati lenobi iz enostavnega vzroka, ker si more le z delom in aktivnostjo zasigurati eksistenco. Pa tudi tisti, katerim finančna sredstva dovoljujejo, da bi lahko brez konca lenarili, po večini tega ne prakticirajo, ker jim tega ne dovoljuje življenjska energija. Predolgo počivanje in lenarenje navadno tudi zelo slabo vpliva na zdravje.

Delamo torej skoro vsi, mladi in stari, bodisi fizično ali duševno. Tudi svoj prosti čas, kolikor ga ne porabimo za spanje, posvetimo kakšnemu delu. To delo je lahko zabava, ples, igranje kart, izprehod itd. V teh časih je mnogo ljudi brez tiste vrste dela, ki jim je prinašalo zaslužek, toda kljub temu dobesedno ne lenarijo. Svoje neprostovoljne počitnice porabljajo po okusih in prilikah. Nekateri popravljajo svoja stanovanja ali pohištvo, drugi se učijo, zopet drugi čitajo ali kaj pišejo, nekateri debatirajo s prijatelji, zahajajo na seje, se sprehajajo, sploh počenjajo karkoli.

Živ človek se mora gibati telesno in duševno, sicer postane bolnik ali pa celo mumija pri živem telesu. Telesna ali duševna energija se mora sprostiti na kak način. Razlika je le v tem, da nekateri znajo svoj prosti čas porabiti kolikor toliko v korist sebi in okolici, v kateri se gibljejo, drugi pa v škodo. Kdor svoj prosti čas porablja tako, da škoduje svojemu zdravju, gotovo čisto brezplodno trati svojo energijo. Kdor si izmišlja in prenaša laži, prazne marnje, opravljanja in obrekovanja ali kdor z živo ali pisano besedo povzroča nepotrebne prepire, ne koristi niti sebi, niti okolici, v kateri se na ta način udejstvuje. Svojo energijo trati po nepotrebnem in v škodljivi smeri.

Vsi se imamo še zelo mnogo za učiti in če se ne učimo vsak dan našega življenja, kmalu zaostanemo in postanemo coklje napredku. Kdor svoj prosti čas posveča učenju, ki ga zanima, ali o katerem sodi, da ga najbolj potrebuje, je lahko najbolj gotov, da ne trati brezplodno svojih moči. Četudi mu morda povečano znanje ne bo prineslo direktnih materijalnih dobrin, bo mu razširilo obzorje, da bo videl več lepot v življenju, obenem pa ga bo poneslo bližje k naravi, bližje k vesoljstvu. V tej bližini se bo zavedel, kako majhen in neznaten del stvarstva da je, zavedel se bo, da so ljudje po veliki večini dobri in pošteni, ter jih bo vzljubil. Videl bo, da so sebičneži, hinavci, lažnjivi prijatelji in direktni hudobneži v odločni manjšini, prav za prav izjeme.

Koristno zase in za splošnost porabimo tudi naš prosti čas, če ga vsaj nekaj posvetimo našim čitalnicam, našim dramskim in pevskim društvom in sploh kulturnim organizacijam, ki odgovarjajo našim okusom, zmožnostim in prilikam. Še posebno koristno porabimo naš prosti čas, če se posvetimo delu za naše podporne organizacije, ki so neoporečno največje in najplemenitejše gospodarske institucije ameriških Slovencev. Vse so dobre, vse so potrebne in vse potrebujejo posebno v teh časih naše iskrene naklonjenosti.

Vsi, ki smo člani J. S. K. Jednote, bi morali smatrati za svojo častno dolžnost, da vsaj del našega prostega časa posvetimo tej naši ustanovi. Najmanj, kar moremo zanjo storiti je, da se udeležujemo sej krajevnih društev, kamor spadamo, in se poučimo o njenem ustroju in najnovejših izpremembah v njenem sistemu. Zadnja konvencija je napravila v ustroju naše organizacije mnoge važne izpremembe, vse z namenom, da koristijo članstvu v splošnem. Te izpremembe pa bodo v veliki meri ostale mrtva črka, ako jih članstvo ne bo razumelo in se jih inteligentno posluševalo. Z odkrito in pošteno razpravo na seji se da mnogokrat odpraviti kakšen docela nepotreben notranji nesporazum ali spor, ki bi utegnil zelo škodovati ugledu in napredku društva in posredno tudi Jednote. Društvo je tako, kakršni so člani, in Jednota je taka, kakršna so društva. Ako bodo vladali v društvih lep sporazum, poštenost in bratstvo, se bo tudi Jednota kot celota ponašala s temi odličnimi lastnostmi in nam vsem delala čast pred slovensko in splošno ameriško javnostjo.

Končno ne pozabimo, da nekaj našega prostega časa lahko zelo koristno porabimo za J. S. K. Jednoto, če se zavzamemo, da vse mladoletne otroke članov in naših prijateljev-nečlanov pridobimo za mladinski oddelek društva, h kateremu spadamo. Pomnimo, da J. S. K. Jednota dandanes potrebuje rezervo mladinskega oddelka bolj kot kdaj prej, in da je v teh časih in razmerah skoro edina možnost zvišati članstvo naše toliko drage nam organizacije potom njenega mladinskega oddelka.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA J. S. K. J.

JAKO VAŽNO!

Uradniki krajevnih društev so naprošeni, da v bodoče pošiljajo vsa denarna nakazila NA GLAVNEGA BLAGAJNIKA Jednote. Kuverte glavnega blagajnika prejmejo društva v par dneh, ravno tako tudi nakazne listine. Izkaz mesečnih asesmentov in vsa druga uradna poročila bodo pa društveni tajniki pošiljali na urad glavnega tajnika kot do sedaj.

VSI ČEKI, DRAFTI, POŠTNE IN EKSPRESNE NAKAZNICE se morajo glasiti na ime SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION in nič drugače. Za denar, ki bi ga društva pošiljala v gotovini (in cash), bodisi na urad glavnega blagajnika ali na urad glavnega tajnika Jednota ne bo odgovorna.

Za glavni urad JSKJ:

ANTON ZBAŠNIK,
glavni tajnik.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

kvortov takega piva povprečen možak brez škode prenese. Jaz sicer nisem bil nikoli posebno divji za pivo, toda navedel bi lahko nekaj odličnih prostovoljcev za pivsko preizkušnjo, če bi me kdo vprašal. Mislim pa, da pivskih prostovoljcev ne bo treba rekrutirati in pošiljati iz države Ohio, ker jih bo senatni odsek kar doma v Washingtonu lahko dobil par bataljonov.

*

Zagovorniki prohibicije trdijo, da bo pri ljudskem štetju leta 1940 v deželi mnogo več rdečih nosov, kot jih je bilo leta 1930, če kongres legalizira pivo in lahka vina. To je verjetno, kajti število prebivalstva vendar neprestano raste.

*

Poznavalci žensk pravijo, da bo starostna zavarovalnina ali penzija, če jo kongres sprejme, veljala samo za moške, ker nobena ženska ne bo hotela priznati, da je dovolj stara za prejemanje penzije.

*

V nekem listu sem te dni čital navodilo kako je mogoče moderne ženske obleke lanskega leta, ki so bile brez rokávov, spraviti v soglasje s sedanjo modo s tem, da se jim prišije rokave iz drugačnega blaga. To je morda vse prav z ozirom na modo, nikakor pa ni prav glede enakopravnosti moških. Moškega, ki bi se pojavil na cesti v črni suknji z rdečimi ali rumenimi rokavi, bi takoj prijeli in poslali v norišnico.

*

Rojakinji na zapadu, ki vprašuje če sem še vedno zapisan v mlečno bratovščino, odgovarjam, da me je zdravnik že pred božičnimi prazniki o d v e z a l kravjega podaništva in priseganja pri kozji bradi.

*

V Turčiji, kjer so reformirali že vse drugo, so se končno lotili tudi svojega boga, ki je stoletja nosil častitljivo ime Allah, in ga zdaj oficijelno imenujejo Tanri. Če obrijejo še brado preroka Mohameda, pri čem bodo Turki prisegali! Zdi se da turških grozovitosti ne bo nikdar konec.

*

Neki vremenski prerok napoveduje, da bo 4. marca, ko bo spremenjena administracija v Washingtonu, zelo mrzlo vreme. Najbolj bo zeblo "hrome race" in druge politične ptiče, ki bodo morali svoja gorka gnezda prepustiti drugim.

*

Deficit v zvezni, državnih, okrajnih in mestnih blagajnah je vzrok, da so nas obsuli najrazličnejši davki, ki nam kot komarji pijejo kri. V krvoločnem roju davkov je tudi davek na zabave, ki se strogo izvaja. Tudi najnedolžnejše zabave si ne more človek privoščiti, da ne bi plačal davka od nje. V Washingtonu je bil obsojen na globo $5.50 neki mož, ki je pretepal svojo ženo. Ko je obsojenec vprašal, zakaj je pri okrogli vsoti petih dolarjev še tistih 50 centov, mu je sodnik povedal, da je to davek na zabavo!

A. J. T.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

nistrstvu zunanjih zadev vložil protestno noto napram nameri Italije, da sklene z Albanijo carinsko unijo. Jugoslovanski poslanik je izjavil, da Jugoslavija ne more dovoliti v sklenitve carinske unije med Italijo in Albanijo, ker bi to pomenilo nov korak v smeri okupacije Balkana po Italiji. Politika italijanskega imperializma na Balkanu resno ogroža mir v Evropi.

V diplomatskih krogih se je tudi zaznalo, da je Mussolini potom nekega vplivnega francoskega državnika stavil Franciji ponudbo, po kateri bi Italija pustila Franciji popolnoma proste roke v Sredozemskem morju na severni obali Afrike, v zameno pa naj bi dobila Italija proste roke na Jadranu in na Balkanu. Namen Mussolinija je r a z t r g a t i prijateljstvo med Francijo in Jugoslavijo. Edino strah pred Francijo drži Italijo nazaj, da še ni nastopila z orožjem proti Jugoslaviji. Iz Londona se poroča, da Francija Mussolinijeve ponudbe ne more vpoštevati, ker jo smatra za enostransko in nevarno.

JAPONCI so pričeli "veselo novo leto" s tem, da so bombardirali kitajsko mesto Šankajkvan na meji med pravo Kitajsko in Mandžurijo. Po treh napadih so japonske čete zavzele mesto. Ubitih je bilo nad tisoč kitajskih vojakov in nedoločeno število mestnega prebivalstva. Japonska poročila pravijo, da je bila ta akcija potrebna zaradi kitajskega bojkota, ki dela Japoncem veliko preglavico. Kitajska se je pritožila na Ligo narodov.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

slovenskih trgovcev in slovenskih društev. Blagajnik banke, Leonard Slabodnik, da si je na večer istega dne pognal kroglo v prsa in se zdaj nahaja v bolnici.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Članica, New Derry, Pa. — Vsak kandidat ali kandidatinja sme pri društvenih volitvah, pri volitvah delegatov ali na konvenciji sam ali sama zase glasovati, če hoče. Lahko se glasovanja vzdrži, ako hoče, lahko voli za svojega protikandidata, lahko pa voli tudi zase. Isti sistem je v veljavi tudi pri ameriških političnih volitvah; vsak kandidat sme oddati glas zase, in najbrže se večina kandidatov te pravice tudi posluži.

Član, Pittsburgh, Pa.—Urednik ni imel z urejevanjem in tiskanjem novih pravil ničesar opraviti. Ali bodo nova pravila razposlana na društva "letos ali šele drugo leto," kot Vi vprašujete, urednik ne more povedati. On sam jih še ni videl ali prejel. Izvolite se s takimi vprašanji obračati na glavni urad. Pozdrav!

KOLIKO MILJ?

Nekateri boljši avtomobili so že opremljeni z posebno pripravo, ki vsak čas kaže avtomobilistu, koliko milj vožnje mu daje galona gasolina.

PROBLEMI PRISELJENCA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Odgovor: Po zakonu, ki je prišel v veljavo letos, inozemci, ki so prišli v Ameriko pred dnem 29. junija 1906, nimajo podati dokaza, kdaj in kako so prišli. Ako ste ameriški državljan, more vaša žena takoj vložiti prošnjo za drugi papir. Ako niste ameriški državljan, pa naj zaprosi za prvi papir. Pa tudi ni treba, da bi plačala s prošnjo pristojbine $5 za "Certificate of Arrival." Ali treba podati zadostne dokaze, da je inozemec zares prišel pred zgoraj omenjenim datumom.

Od obali do obali in od morja do morja

Vprašanje: Kolika je razdalja med New Yorkom in San Francisco? Kako se ista primerja z razdaljo med New Yorkom in evropskimi pristanišči?

Odgovor: Razdalja med New Yorkom in San Franciscom je 3,160 milj. Na drugi strani je New York 3,107 nautičnih milj daleč od Liverpoola, 3,125 nautičnih milj od Cherbourga, 3,457 milj od Antwerpena in 3,648 od Hamburga.

Skupna imigracija v Združene države

Vprašanje: Ali imamo podatke o skupnem številu ljudi, ki so se priselili v Združene države od začetka republike?

Odgovor: Pred letom 1820 ni bilo nikakih zapiskov o številu priseljencev, ali ceni se, da od konca revolucije do leta 1820 se jih je priselilo v Združene države 250,000. V 113 letih, od leta 1820 do 1932, prišlo je 37,894,727 priseljencev. Največ jih je prišlo v desetletju 1900-1910. Leto najvišje imigracije je bilo 1907, ko je prišlo 1,285,849 priseljencev. Lani je bilo pripuščenih le 35,576 inozemcev za stalno bivanje.

FLIS.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Nočemo vojne! Tudi več študentov je vzklikalo proti fašizmu. Nastal je silen pretep, ki ga nista mogla prekiniti niti policija niti oddelek karabinerjev. Nazadnje so morali poklicati na pomoč vojaštvo s strojnicami. Več ljudi je bilo ranjenih. Policija, ki je bila zelo ojačena, je aretirala celo vrsto antifašističnih demonstrantov. Ponoči so se vršile neštete hišne preiskave. Potniki, ki prihajajo iz Trsta, pravijo, da so okrog mesta in po vsem Krasu cernirane z vojsko in fašistično milico vse ceste in vsa javna poslopja. Močne skupine karabinjerjev ustavljajo slehernega človeka, ga telesno preiščejo in legitimirajo. Silno so ojačene tudi straže pri utrdbah ob meji. Razširila se je celo verzija, da je bil izvršen atentat na prefekturo. Nekateri trdijo, da je bil prefekt ubit, drugi pa, da je bil samo ranjen.

V Hlevniku v Brdih so tudi časi in fašistični davki so upropastili trdno slovensko kmetijo, ki je obstojala nad sto let. Poslednji gospodar Anton Lisica se je žilavo boril za svojo zemljo, toda naposled je omagal pod pezo davščin in neprestanih glob, ki si jih je nakopal po krivdi lakomnega tujca. Bil je eden izmed naših konservativnih kmetov, ki ni znal laščine in zaradi tega tudi ni bil poučen o vseh novih davščinah in taksah, ki mu jih je oblast sproti nalagala. Tako so se mu nagromadili zastali davki. Pred dnevi so mu na dražbi prodali posestvo, njega in njegovo družino pa pognali na cesto.

Pred štirimi leti se je veleposestnik grof Lazarini domislil, da bi bilo zelo koristno, če bi se izpraznilo in izsušilo veliko Cepičko jezero. Preskrbel si je dovoljenje in podporo vlade, pripravil vse načrte in ustanovil posebno podjetje za izsuševanje jezera. Dela je prevzela tržaška gradbena družba in ga je te dni dovršila. Skozi 93 metrov visoki grič Kršan so zgradili 4,600 metrov dolg predor, ga s širokim kanalom zvezali z jezerom na eni in s plominskim zalivom na drugi strani. Stroški, ki so znašali le za predor okrog 10 milijonov so narasli na okrog 20 milijonov lir. Poslednjo nedeljo so pognali z minami v zrak poslednje ovire. Nad 10 milijonov kubičnih metrov vode je tedaj steklo v bližnje Jadransko morje. Računajo, da bo prihodnje leto na ta način izsušenih okrog 1,200 hektarov rodovitne zemlje. Pri vsem tem pa je treba ugotoviti, da naš Istran ob Raši tudi sedaj ne bo deležen fašističnih d o b r o t. Sklenjena stvar je, da bodo na novi zemlji naselili kolone iz Italije, da tako pospešijo tudi "etično bonifikacijo" tujerodnega ozemlja. Naselilo se bo okrog 200 družin, ki bodo na ta način poleg veleposestva Lazzarinija in drugih edino uživale plodove hrvatske zemlje.

Milijon dinarjev je zapravil v enem letu. Pred vojnim sodiščem v Sarajevu je zaradi raznih deliktov na zatožni klopi infanterist Peter Lakič, ki je pred dvema letoma po svojem očetu p o d e d o v a l premoženje, vredno 1,300,000 dinarjev. Lakić je v teku enega leta vse zapravil. Zaradi raznih deliktov je bil obsojen na štiri mesece zapora.

Sredi decembra so prispeli iz Avstrije z osebnim vlakom v Maribor 31-letna Jelena Mihajlovičeva, n j e n a dva majhna otroka in 38-letna Antonija Svilengtčinova, ki so pristojni po svojih možeh, oziroma očetu v Veliki Bečkerek. Pred časom sta dopotovala v Maribor njuna moža, bivša vojna ujetnika, in sicer naravnost iz Moskve. Takoj po svojem povratku sta poslala svojima ženama v Moskvo jugoslovanske potne liste, s katerimi sta sedaj prispeli brez sredstev in zelo oslabljeni ter izstradani v novo domovino. Na jugoslovanskem obmejnem policijskem komisarijatu, kjer so ju z otrokoma vred nasitili in oskrbeli za nadaljno pot v Bečkerek, sta pripovedovali o strašnih, vprav neznosnih razmerah, v katerih živi moskovski proletarijat ter o velikem pomanjkanju hrane in ostalih življenjskih potrebščin in o silni draginji. Tovarniški delavec, ki prejema skromna živila po žanih cenah na nakaznice v ko imenovanih kolhozih (k nističnih k o n z u m i h), za mesečno komaj 50 do 60 ljev. Koliko je to, naj sam presodi, če navedemo kaj življskih cen, ki velja polprikritem prostem pro V Moskvi stane 400 gramo nega kruha en rubelj, 400 mov belega kruha en in rublja, kilogram govedine 14 rubljev, 400 gramov 20 rubljev, liter mleka pet ljev, pol kilograma krom dva rublja, pod (16 ki mov) moke 60 do 75 rublj kilogram svinjine 25 ru Nakaznice za živila dobe delavci državnih podjetij privilegiranci. Ženski sta rali pred svojim odhodom ložiti potrdilo o plačanih kih in pa težko dosegljiv pričevalo, da nista nikda delovali v proti-komunistič proti-sovjetski propagandi le potem sta lahko zapustil sijo in dopotovali preko Po Češkoslovaške in Avstrije goslavijo.

Iz pasjega gobca ukrade ca. Nedavno se je mudil Kobačič iz Maribora v s lovskem revirju v Prepola Dravskem polju na lovu, n terega je povabil tudi lov paznika Laha Jerneja iz Š šincev, ki je imel s seboj ga psa. Za ta lov je izved di neki Miha Horvat iz P ki se je skril ob meji revi grmovje ter prežal na psa je pes z zajcem v gobcu p grmovje, ga je Horvat uda ko močno, da je pes izpusti ca, katerega je potem H pobral in izginil v gozdu. vat je ovaden sodišču.

KNJIŽEVNOST

SLOVENSKO AMERI SKI KOLEDAR za leto katerega je izdalo in za uredništvo dnevnika "Gla roda," je, kot običajno, tu tos zanimiv. Pestra vsebin buje prispevke tudi od ameriških rojakov, F. T M. Rupnika in J. Bukovins Mehko vezana, 160 strani gajoča knjiga stane le 50 tov in se naroča na nas "Glas Naroda, 216 W. 18 New York, N. Y."

KOLEDAR "AVE MA za leto 1933 je mehko ve 144 strani obsegajoča k po večini nabožne vsebine na ni navedena. Naroča naslovu "Ave Maria, P. O. 608, Lemont, Ill."

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

Ely, Minnesota

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odsek:

Predsednik: PAUL BARTEL, 339 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6011 Bonna Ave., Cleveland, O.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: LOUIS J. KOMPARE, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

b) Nadzorni odsek:

Predsednik: JOHN KUMŠE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6207 Schade Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POROTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ŽIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotino uradno glasilo:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Pravni svetovalec: WM. B. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Vse stvari, tikajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in prizive naj se naslovi na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolniška spričevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše podpore svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in kdo hoče postati njen član, naj se zglasi pri tajniku lokalnega društva ali pa pišite na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani belega plemena, neoziraje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanejo lahko v mladinskem oddelku do 18. leta. Pristopnina za oba oddelka je prosta.

Premoženje znaša nad $1,500,000.00.

Odrasli oddelek je nad 104% solventen, mladinski nad 2,000%.

New Era ENGLISH SECTION OF Official Organ of the South Slavonic Catholic Union. Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought

Our Supreme Board

Commencing with this month, the new Supreme Board, elect- at the 14th quadrenial convention of our Union, took office. ith the exception of adding the editor-manager, second vice esident and assistant secretary, very few changes were noticed the roster of the Executive Board.

Two meetings are held each year, the annual and semi-annual. eretofore, the Supreme Judiciary Committee occasionally tended the two meetings, but the convention decreed that only e Supreme Administrative Board shall convene regularly.

The first of such meetings is to be held the week of Jan. 23, hen the Supreme Trustees shall audit the books at the Home ffice at Ely, after which the general order of business com- ences. Reports of individual Supreme Officers will be read, d all matter relating to our Union that must be handled by e Administrative Committee will be disposed of.

These are the general routine duties of the Supreme Board at e two assemblies each year.

Our members expect much of their highest governing body officers, who must assume leadership in all undertakings neficial to the SSCU. By-laws must be interpreted correctly accord with each specific case presented, and which ordi- rily is confusing to the member. When the by-laws do not ovide the correct procedure that arises unexpectedly—as ey have in the past—the Supreme Officers must interpret the dden or implied meanings.

And woe be to him, should he make an incorrect interpreta- n, even though such an error be within the realm of popular sjudgment. When such has been the case the following re- arks have been heard: "And he's supposed to be a Supreme fficial, and still doesn't understand the principles underlying e organization," and "We are supposed to be guided by these en, who cannot even interpret the by-laws," etc.

Members of the Supreme Board, like any other individuals, e susceptible to human errors. They are not omniscient crea- res—all-wise, all-knowing, and errorless.

IARMONY BETWEEN MEMBERS AND SUPREME BOARD

Any organization, be it fraternal or commercial, will succeed st when the component members work in harmony with the aders. A suggestion made in time to the proper authority is orth more than a thousand destructive criticisms. Words of vice given in the proper spirit are heeded, and if members ll adhere to constructive criticisms, the results obtained will most satisfactory to all.

One important factor should be kept constantly in mind. The dividual who has his organization at heart will experiment th ideas, some of which will not always be pleasing to the embers 100 per cent. A set of ideas usually has its group of pporters and its group of dissenters. Sometimes a com- omise is made between the two groups and the particular ganization is bound to benefit from injection of part of the w ideas.

In other instances a set of ideas may have more opposition an support. And in this day and age, when the majority les, these advanced opinions are then discarded. However, e individual expressing such ideas should not be subjected to licule, unless they be of such character as to be entirely surd, and in complete discord with the accepted doctrines.

It is well to remember that "the person who has never made mistake is the one who has never tried to do anything."

St. Barbara, No. 4

Presto, Pa.—At the regular eting of St. Barbara's Lodge, . 4, SSCU, held in December, important notice was called the attention of the members the effect that the lodge will lebrate its 35th anniversary July 4, 1933. It is requested at members of subordinate lges around this district will ep that date open and join in e celebration of one of the rliest Slovene organizations the tri-state district. Further tice concerning this event ll appear in future issues of w Era.

John Demsher,
Secretary, No. 4, SSCU.

His Father's Son

"Tell me truly, does the baby ally take after his father?" ked Mrs. Jones.

"Yes, indeed—why, when took the darling's bottle ay, he tried to creep down e cellar stairs."

No Interference

"You say that you have iven a car for ten years and ver had a back seat driver?" quired the weak-chinned gen- man.

"Yeah," asserted the sad- ced man. "I drive a hearse."

St. Michael, No. 88

Roundup, Mont.—Officers of St. Michael's Lodge, No. 88, SSCU, elected for 1933 at the December meeting are as follows: Max Polsak Jr., 224 6th St. W., Roundup, president; Joseph Penica, Box 168, Klein, secretary and organizer; Matt Penica, Box 168, Klein, treasurer; Dr. M. Vornholt and Dr. Pigot, both of Roundup, medical examiners. Lodge meets every third Sunday of the month at 2 p. m. in Gibbtown Union Hall.

All members are urgently requested to attend the coming meeting, Sunday, Jan. 15, and especially those who wish to transfer their certificates from Class "A" to "AA."

Joseph Penica.

In Later Years

"Have any of your childhood hopes been realized?"

"Yes. When mother used to comb my hair I wished that I didn't have any."

Welcome to It

He boldly asked her father for his daughter's hand.

"Certainly, my boy," replied Pa, promptly. "Take the one that is always in my pocket."

Cleveland Public Libraries in Sad Plight

Public library funds now come from the so-called tax on intangibles. Last year the Cleveland Public Library did not receive its first installment from this tax until the very end of September. It had to operate for nine months, on a greatly curtailed basis, by using up its branch bulding fund and its insurance fund, and by borrowing from the banks (obtaining the loans only with the greatest difficulty).

Salaries, always comparatively low, were all cut Jan. 1. Many employes were dismissed or laid off indefinitely, and less than half of those remaining are now working full time. Branch libraries were closed mornings, school library hours were greatly shortened, six school libraries and many stations closed entirely, Main Library closed on Sundays and holidays and parts of it closed evenings. Book buying has almost stopped. Circulation has been much larger than ever before, and books are being rapidly worn out, but not replaced. Funds have not been suffcient even to keep up the rebinding, and deterioration of the book collections is becoming very serious.

The library has always lived within its income, and careful, constructive planning has built up an institution which is often cited as one of the outstanding library organizations of the entire world.

Both income and expenditures have been reduced nearly 40 per cent this year, and it seems practically certain that returns from the taxes on intangibles will be very much less next year than they were this year. This will mean still further curtailment of library services which are needed more than ever before.

L. A. Eastman,
Librarian.

Betsy Ross Notice

Cleveland, O.—Members of the Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, are requested to attend the regular monthly meeting to be held Friday, Jan. 20, at 7:30 p. m., at Turk's Hall, 16011 Waterloo Rd.

The meeting is very important, as the installation of officers for the year is to take place. At the same time the members will hear the report of its financial standing, given by the trustees.

As your financial secretary for 1933, I am asking all members of the lodge to work in cooperation with me, as well as you have done in the past with your former secretary, Sister Vidmar. I sincerely hope that the members will have all of their assessments paid regularly and avoid being suspended from the lodge and Union.

Members not being able to attend the meetings to pay their assessments can make the payments at my residence, 15413 Lucknow Ave. For other communications members can call me on the telephone, KEnmore 1229-M.

John P. Lunka, Sec'y,
No. 186, SSCU.

Call the Nurse

"Why did you name your baby Capone?"

"Because he has no regard for the dry law."

BRIEFS

Tony Prelesnik, playing forward position for the Cleveland Indians hockey team, scored the lone point for his teammates in a game played last week at Cleveland against the Detroit Olympics in the International Hockey League. Detroit won, 3 to 1. The point was made unassisted. Prelesnik, a Slovene, hails from Eveleth, Minn., where he acquired the finer points of hockey.

Two Slovenes, Tony Palcich and John Klune, were elected recently to Chisholm (Minn.) 4-H Club Hall of Fame for 1932. John Klune was elected to this honorable position for the second time, and some of his achievements are as follows (as reported by the Mesaba Miner): Member of the county dairy judging team for 1932, won a trip to the state fair, placed first with demonstration at county fair, forestry champion for county, enrolled in the calf, poultry, dairy judging, leadership and forestry projects in 1932. Klune's achievements for 1931 are: Enrolled in calf, forestry and home beautification projects, reserve champion forester, placed fifth on county judging team. To be elected to the Hall of Fame is the greatest honor that can be given to a member by the local club, as the qualifications are very high. Some of the qualifications include: Those nominated must have been members for three years, have completed a satisfactory record for each of the three years, of an age from 16 to 21, and elected to the honor by a rigid scale of points, and such points are registered on their achievement lists. Only four were elected for the year 1932.

"The American Yugoslav," quarterly, formerly "The Serbian News," made its first appearance this month. It is published in Pittsburgh. An interesting article appeared in the January issue, headed: "Slav All-American Football Team," which included some 22 Jugoslavs who played on the leading college elevens. This article will be reprinted in the New Era in the near future.

Village of Petrinje, in the Savska banovina, Jugoslavia, has been left without dogs or cats, following an outbreak of rabies. The official district veterinary ordered the destruction of all dogs and cats in the neighborhood in order to stamp out the epidemic, which was spreading to human beings. (South Slav Herald.)

Ask Mama

An old man went to a rejuvenation specialist and asked how much it would cost to rejuvenate him.

"To make you feel like 30 again, it will cost you $1,000," said the surgeon, "but to make you like 25 again, it will cost you $2,500, and anything below that age, $5,000."

"I don't care about the cost; just make me 18 again," said the oldster.

The operation was a success. But when the surgeon sent in his bill, the rejuvenated one sent it back with this notation: "You can't collect from a minor!"

MEETINGS.

Cleveland, O.—With the starting of a new year, practically all members should have courage in themselves to attend the regular monthly meetings oftener than in the past.

As members of the Betsy Ross Lodge, No. 188, SSCU, we should keep in our minds the duties and activities for the progress of the lodge and Union.

This year's progress will depend upon the entire membership to work strenuously, show more good-will and spirit. Doing so harmoniously, we can be assured of best results.

There is no reason why only the officers should be the ones attending the meetings. It is the duty of every member to take more interest in all the business and social affairs transacted by the lodge. By attending our monthly meetings regularly, whether you are an officer or not, will bring us all closer to a friendly spirit and activities.

Enter all discussions without hesitation or fear, for all its fraternal debates and suggestions in regard to the betterment of the lodge and Union. The work of every member is as vital as that of the lodge officers, the growth and progress of the organization depends on your intelligence and activities.

Try and remember the sacrifices our forefathers and organizers of the lodge and Union have done, in order that we may enjoy that fraternal spirit.

Our duties are to show the appreciation for all they have done for us, by being more active and to participate in all the lodge activities and its affairs.

There is no greater boost for any lodge than the sponsoring educational, social and fraternal activities in a combined form of friendship and fraternalism.

John P. Lunka,
No. 186, SSCU.

Illini Stars

Chicago, Ill.—The outcome of the Illini Stars' election was as follows: Charles Jezek, president; William Macak, vice president; John Zvezich Jr., secretary; Joseph Tabor Jr., treasurer; Mary Rojek, recording secretary.

The day of the meeting is to be the same as it has been the previous year, namely, the third Tuesday of every month, although the time has been changed from 8 p. m. to 7:30 p. m.

It also has been agreed that each member should pay the small sum of 5 cents a month to help meet minor expenses of the lodge.

A grand time was had by all that attended the last meeting. We all hope to make the coming year one of our best, and also to have more members present at each meeting. The next monthly meeting will be held on Tuesday, Jan. 17, 1933, commencing at 7:30 p. m., at the home of Bro. John Zvezich Jr., 4051 W. 31st St. Come on, brothers and sisters, let's all attend.

Charles Jezek,
President, No. 211, SSCU.

In Lieu of Cash

Mrs. Jones: I understand you've got your divorce, Mandy. Did you get any alimony from your husband?

Laundrywoman: No, Mrs. Jones, but he done give me a first-class reference.

OFFICE OF THE SUPREME SECRETARY OF S. S. C. U.

VERY IMPORTANT

Officers of subordinate lodges are hereby requested to make all remittances hereafter to the Supreme Treasurer of the Union.

Envelopes bearing the address of the Supreme Treasurer, together with remittance blanks, will be forwarded to the subordinate lodges within the next few days. All statements of monthly assessments, as well as all other official communications are to be sent to the Office of the Supreme Secretary as had been the case heretofore.

ALL CHECKS, DRAFTS, EXPRESS OR POSTAL MONEY ORDERS should be made payable to the SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION. No other name should be used. No responsibility will be assumed by the Union for moneys sent in cash either to the Supreme Treasurer or to the Supreme Secretary.

ANTON ZBAŠNIK, Supreme Secretary.

OFFICE OF THE SUPREME SECRETARY OF S. S. C. U.

TO MEMBERS OF LODGE NO. 215, CHISHOLM, MINN.

Whereas it has been reported to the Supreme Office of the South Slavonic Catholic Union of America that the members of Lodge No. 215, at Chisholm, Minnesota, have, by mutual consent, agreed to dissolve their aforesaid lodge and join Lodge No. 30 of Chisholm, Minnesota.

Now, therefore, notice is hereby given that said dissolution has been approved by the Supreme Office of said South Slavonic Catholic Union of America and all members of said Lodge who have been members in good standing at the close of business December 31, 1932, and members who have been suspended in the months of November and December, 1932, and desire to be reinstated in the month of January, 1933, are required to present themselves at the meeting of Lodge No. 30, which meeting is to be held at Mahne's Hall in the Village of Chisholm, Minnesota, Sunday, January 15, 1933, at 2 p. m., and there pay to the secretary of said Lodge No. 30 their assessments for the current month and such other assessments as may be lawfully due to said South Slavonic Catholic Union of America.

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION OF AMERICA,
ANTON ZBAŠNIK, Supreme Secretary.

THE NEXT WAR

Springdale, Pa.—You may wonder at the significance of this article to the future of any fraternal organization, but if you recall the article in last week's edition of this medium, entitled "Lodge Influence Sought in Ending Wars for Profit," you have adequate proof of the predicament an organization may face.

At various times we are given an idea of the death-dealing weapons to be used in the future wars. One thing is certain; that the next war will not be won by brute strength, but by intelligence. The dominating curse will be the introduction of poison gases and deadly germs. This sounds plausible enough, when reviewing the results of the late world crisis. At the close of the war the United States was preparing to introduce a new discovery in the chemistry field, namely a poison three drops of which was sufficient to kill a human being. That was accomplished some 15 years ago. Considering the advance science has gained during these 15 years, one can only imagine the plight of future civilization, if put to the test of another great war. The ugliest evil is the possibility of injecting typhoid, bubonic plague or some other death-dealing germ into insects and rodents, then distributing these thickly over the war-stricken area. Thus no one is immune from the weapons to be used. The horror of this far surpasses that of the last war, and it is upon us that the responsibility lies to prevent a recurrence of the wholesale slaughter of innocent men.

The use of such ghastly weapons will not only bring to life such deadly diseases as we have been combating, but will spell ruination as far as the fertility of the soil is concerned. The gases will not only have a tendency to kill human life, but also to destroy the valuable soil our farmers are taking pains to develop. Eventually the winner of the strife will also be the loser.

Credit must be given to the N. F. C. of A. for taking an important step toward eradicating the dominating cause of wars. This great body wishes to annihilate the private manufacture of armaments. Until this is done we can have no world peace. The manufacturers employ jingoists who are the originators of the race for armaments. This mad race can only lead to war. If the state were to adopt such activities the practice of armament racing would thus be discontinued.

With the increase of France's imperialism and Japan's aggressiveness we cannot in defense of national or world peace advocate a disarmament policy; but we must as peace advocators discourage the fallacy of the private armament manufacture and bring about their complete annihilation. That is the first step. Other dangers such as the work of the chemist can be studied later.

Frank J. Progar,
No. 203, SSCU.

Light on the Subject

"Which am the usefullest, Withers, de sun or de moon?"

"Why, de moon, of course."

"How come de moon?"

"Cause de moon he shine in de night when we need de light, and de sun he shine in de day when light am ob no consequence."

Betwixt

Visitor: And how old are you, Bobbie?

Bobbie: I'm just at the awkward age.

Visitor: Really? And what do you call the awkward age?

Bobbie (bitterly): I'm too old to try an' too young to swear.

"TENTH BROTHER"

By Josip Jurčič

Translated from the Slovene Text by Joseph L. Mihelic

(Continuation)

"Why should I be scared, when I held in my hand a bare saber? Well, then that hellish satan climbed on the boat, and at the same time made a great deal of noise, 'skreb! skreb! skreb!'—and as that monster came up, it looked me straight in the eyes. 'Holy blessed Virgin, seven holy crosses and sufferings!' said I—and then I lifted up my bare saber—I swung and aimed at his head—and then let him have it: lo-op!—it said, and I cut him in twain, the devil himself I cut in two pieces!"

"How do you know that you cut him in two?" asked Francelj.

"Why should I not know, it fell twice into the sea; the first time is said, 'strbung!'—and the second time it was heard, 'strbung!'—and say then that I did not cut him in half, that I did not cut him in two pieces."

"That is true, you did it. Here, drink because you have done such a good piece of work," said Matevžek. "Does your goat still sneak on the Obrščak's field?"

"Oh, no, not anymore. I have cured that goat of mine of her sneaking habit. It is quite a few years since I cured her—" said Krjavelj and placed the empty glass on the table.

"How did you do it?"

"Eh, how? I bled her, and she changed. I had to cook and watch that the pitch would not burn up in the pot, and so I could not always have an eye on the goat. You, Obrščak, have always threatened me that you will take her away from me if she will continue to sneak into your field. Well, what could I do? I could not have her locked up all the time! Watching her always—I could not do either. So I said to myself, 'Just wait, you she-devil, I will fix you, so that you will not always stick your snout through the fence!' Then I took a long knife and sharpened the point, and I lay down on my belly behind the sagebrush, near the hole where the animal was sneaking through. She came! She snatched a mouthful of grass, hrst! again she snatched—and then I stretched myself, and—shk-k!—I pushed the knife into her thigh. Blood flowed like in a Turkish war, and the poor goat bellowed like if I were cutting her to pieces, but I said, 'You just wait, now you will not go and do harm to other people's property.'"

"Did she die, then?"

"No, not at all! After that sinful blood ran out, which was leading her astray, then she behaved, and now I know that no one has a better and more honest animal."

"Do you think that evil exists in the blood?"

"Sure!" shouted Krjavelj. "Bad blood causes the animals and the people to commit sins. I found this out from a learned Croatian while I was soldier. We served together on the boat. There they have such needles that they bleed every one who is rebellious, mean, evil-minded and sinful. That is why I, too, bled the goat."

"How many times did they bleed you?" asked Francelj.

"Oh, you tricky devil, you! When did I ever sin? Never!" retorted Krjavelj a little angry. "Did I ever tell you how I cured the butcher's horse of his stalling habit?"

"No, you never told us," replied the neighbors, even though everyone of them has heard this story God knows how many times already.

"Wa-all, it was in the spring of that year when the frost killed the flax, and the butcher sowed oats on the flax field. Since the farmhand—that Urh was at that time working for him—got sick, and so he could not go behind the harrow. The butcher came to me and said: 'Come, Krjavelj, come, you will harrow about three fields, instead of Urh.' I went at once. Butcher hitched that pinto horse—which the horse-skinner took two years ago—to the harrow, and I started out. Twice we went up and down the field. I started out for the third time through the middle. But he would not go through the middle, only to the side wanted that dumb beast go. I pulled and pulled him by the reins; I shouted and coaxed him for all it was worth, but he would not obey, and then even stopped, and would not budge. If I had the knife, I would have cured him at once, just like I did my goat. I would have just pushed the knife there between his skinny ribs. 'You just wait, I will fix you!' said I to myself, and I took the whipple-tree, aimed it, and with all the force I let him have one over the side, so that three ribs broke at once."

"Did not Butcher bawl you out because you finished the horse?"

"Oh, what for? Why, I straightened his ribs again."

"How?"

"Wa-all, I just socked him once more with the whipple-tree, and the bones straightened out again."

I know that Krjavelj that afternoon would have told to his neighbors many a tale, invented by his clever and imaginative mind; not only of how the animals are cured the new way, but also of his other experiences, as for example: how he had taught his cat to pull a wagon; how he had chased away forever the night thieves who prowled around his shack; but the innkeeper had noticed at that very moment that there were going two young men past his house with guns on their shoulders. They were, namely, Marian from Polesek and the new teacher. The curious men, of course, wanted to see how the latter one looked like, and so they stretched their necks and heads through the windows. Krjavelj did not care to see them, and in fact did not like gentility, and as much as the people claimed that he was a dunce, he at that very moment showed his intelligence by remembering that very soon they will be paying for their wine, and he did not have any money, because, just before he came in, he paid six and half pennies for salt and tobacco. He mumbled something about having a "milch goat" at home, that he must go and milk her, and then he sneaked out of the room so quietly that no one knew when daddy Krjavelj disappeared.

CHAPTER VI

Leaving Obrhek behind, Martinek walked across the fields toward the castle Polesek. At this moment his face was devoid of that happy and foolish expression which has endeared him to the people. The usually upward twisted brow was now down, and formed into a wrinkled forehead, thus taking away from the face the ordinary mark of stupidity and simplicity which one could otherwise read from his face. The mouth lost half of its width—in short, this was no longer that Tenth Brother, who in his visits prophesied to the budding village girls about their future, or sat among the credulous peasants when they pondered over some weighty and intricate problem of life.

Martinek walked a short distance, and then stopped and looked around, and when he saw that he was alone, he sat on a rock by the path, and pulled out from under his shirt a thick package wrapped in a dirty kerchief. Out of it he unrolled several papers and examined them carefully. At the sight of these papers his lips began to tremble, and gradually his eyes grew moist, and over his brown face crept a large tear and fell into the dry grass on the ground. From his mouth came words that revealed his innermost thoughts:

"Love had written you—you letters, the hand which alone had caressed me once upon a time. Love had composed you, and yet you have the sting of death in you—the punishment of crimes. Forgive me, dear mother, if I have not used my inheritance only for my own profit, as it was your wish. Forgive me, if I have harbored for a long time the thought that with these letters I must destroy him who had placed you in misfortune, who had taken your peace—peace and even more. You letters will die with me, but before you must do at least some good to other people, you must also take the sleep from his eyes, and wake up his conscience . . ."

Just then Martinek noticed in the distance a man who, with a hoe on his shoulders, was coming on the same footpath that was leading past him. Quickly he selected one of the letters, and the others he wrapped up again and hid them under his shirt. He arose and with a brisk step walked toward the castle Polesek.

If we say toward the castle, we do not mean, by this, to designate a habitation which would deserve such a name. Because, as we have already told, Polesek was at one time only a second residence of the lords of Slemenice. It was an annex to the castle Slemenice. So if we call Polesek a castle we use the popular expression which distinguishes between the peasant and lordly dwellings. The peasants, because of their reverence for all things belonging to the lords, believe that the lord's residence, even if it is not very prominent, should not be called by the ordinary word—a house. Not only that the builders of the castle Polesek had more the necessities of life before their eyes than beauty—so, too, was its present state so neglected that one could call it justly a ruinous desolation instead of a home.

On the front, that is the west side, a person had to go through an old garden gate, or rather an aperture, because the gate had already long ago broken down and was hanging now only on the lower hinge yet. The wooden fence around the garden was torn in various places, and the rotten staves were lying scattered on the ground, overgrown with weeds. A narrow path led to the castle's entrance, from above of which a large rock—an escutcheon of God knows what former family—had separated from the wall and fallen to the ground. Krivec, the caretaker of Polesek, as the people called him, had rolled away this rock from the threshold only so much that no one stubbed his toe on it. The building was not high. The castle had only one story, however, on the width there was a great deal of it, so that there were many large living and store rooms empty. The walls on the outside have become gray, which gave to the whole structure the appearance of moldiness. The roof was covered with slates, and here and there, where the snow or the wind made a hole, the same was repaired with boards. The stables and the barns were thatched with straw on which grew moss and other weeds. If we do not count the few hens, the striped cat, and the hunting dog, there were in the whole Polesek only two animals, namely, a cow and a young and beautiful horse.

The fact that the fields around Polesek were divided into small patches which were sown with various seeds; and the fact that one could see in the shed a rusty pile of different parts of farm implements and wagons, proved that the landlord was not occupying himself with agriculture, but that he rented the land.

By all these things a person would conclude that the lord of Polesek must be very poor, but the people of the district knew that such was not the case, and claimed that the old master of Polesek had so much money that he could not count all of it in two days, and so Mr. Piškav and his son Marian could lead easily a better life if they only wished to do so. It is understood that the people were very eager to find out why he cared so little for his home.

(TO BE CONTINUED)

Collegians Start Basketball Rolling

Canonsburg, Pa.—Last year the Jefferson Collegians Lodge had a successful basketball season. With the boys already loosening their stiff joints by daily practice sessions, we are expecting even a better season this year.

After two weeks of practice the Collegians pried the basketball season on Thursday, Jan. 5. No admission was charged for the first game. Such star performers as George Shubs, Joe Hulpa, Eli Elish, Steve Lombardi, Frank Dellarno, George Paulik and Harry Peterson will be seen wearing SSCU uniforms in the future. We are looking forward to many victories.

Frank Elish,
No. 205, SSCU.

Proud Father

All the thrills and excitement of an expectant father were packed in the editor's four hours' pacing of the floor at Mt. Sinai Hospital Tuesday evening, Jan. 3, between 8 and 12 o'clock. At 12:03 a. m. the following Wednesday the doctor made the announcement, "It's a girl."

So, today, Wednesday, Jan. 11, finds the editor the proud father of a baby girl eight days old. And has she been growing since her birth? Come around sometime and feel those bulging muscles!

But then, like all fathers, the scribe could talk and write for hours on the family's first offspring. Both Mrs. Kolar and the baby are coming along splendidly.

Repeat Play

Joliet, Ill.—The play, "Masterful Monk," presented on Dec. 9 and 11, will be repeated Sunday, Jan. 15, in the Slovenia Hall, both afternoon and evening. The five-act play attracted such a large crowd at its first two presentations that all could not be accommodated, and for this reason the play is repeated.

John L. Jevitz Jr.,
No. 66, SSCU.

Municipal Park Lands

The National Recreation Association says that about one-third of the municipal park land has been donated by local citizens. In many other instances, swamps, dumps and waste land have been transformed into parks.

Old and New Rackets

They have a milk racket in most towns and cities, but New Castle, Pa., has one that is different. There milk thieves go around early in the wee small hours of the morning and leave notes for the milkman to leave Mrs. So-and-So two extra quarts. When the milkman has gone on his way the thief comes out of hiding and collects the extra quarts for his breakfast. But poor Mrs. So-and-So doesn't know anything about it until she gets the weekly or monthly bill and then—

In Chicago there is a new kind of racketeer—a blue-blooded dog racketeer. He lures the rich boys' and girls' expensive chows away from home with a new kind of dog food he has perfected that the doggies just can't resist.

In New York John Porri is still working the old "handkerchief switch" racket he has been using for the past 30 years. They call him the "crying con man" because he usually stands outside a bank weeping and holding a handkerchief in which he has some money and jewelry. Those who are sympathetic enough to stop and inquire what the trouble is find out they have been swindled when it is all over. The weeper asks the inquirer to keep his valuables for him because he is fearful for their safety. But he good-naturedly asks the inquirer to put some of his money or valuables in the handkerchief to show his honesty. Then the "crying con man" switches handkerchiefs and the sympathizer gets a handkerchief containing 10-cent store trinkets.

Cattle "rustling," once the greatest racket of the Far West in pioneer days, has been revived in the East. Pennsylvania farmers now have to protect their stock from night raids by marauding bands. They descend on isolated farms and slaughter the stock right in the field and haul it to market by truck.

—Pathfinder.

FACTS

A rose bush planted by Emperor Charlemagne 1,000 years ago is still growing at Hildesheim, Germany.

The Spanish word "esposa" means wife and "esposas" means handcuffs.

"Los Gatos," the name of a city in Santa Clara County, California, literally means "the cats."

When distributing a type form, if the characters stick together, water sponged on the form will loosen them, but if the characters are loose, water sponged on them will cause them to stick together.

The city of San Francisco occupies the entire county of the same name.

Half-Masting the Flag

The custom of flying the flag at half-mast is said to have arisen out of the old naval and military custom of lowering the flag in time of war as a sign of submission. The vanquished always lowered his flag while the victor fluttered his own flag above it from the same staff. To lower a flag therefore was a sign of respect for one's superior, and a sign of mourning and respect. It is said that in the 17th century Spanish ships displayed a flag at half mast as a signal of distress.

Big and Small Ticks

What is said to be the largest watch ever made is displayed in Philadelphia, Pa. It weighs 500 pounds and is 43 inches high. It stands beside the "smallest," which weighs a quarter of an ounce and is one-eighth of an inch high.

JSKJ No. 66 Continue to Fatten Bowling Averages

Joliet, Ill.—Say, where is all that wood going to? Why, the Tezak Florals are picking and piling it up for the JSKJ.

Look here!

TEZAK FLORALS

Papesh	192	192	174
Ramutta	193	201	178
McBride	183	223	234
Kubinski	237	180	203
Horwath	189	172	206
Totals	994	968	995

HUB RECREATION

Fischer	160	157	189
Loskor	183	172	174
Lang	200	162	168
Weber	188	157	157
Carlson	214	152	179
Totals	945	800	867

All this happened when the SS. Peter and Paul Lodge, No. 66, SSCU, playing under the banner of Tezak Florals, participated in one of the regular City League games that took place Tuesday, Jan. 3, on the Hub Alleys.

John L. Jevitz Jr.

YOUTH

East Palestine, O.—Lodge meetings must have the proper atmosphere about them before the Slovene youth will be attracted to them. The one mistake that some of the elders make is that these youths are not recognized as such, but are simply fed the same "dishes" as given to elder members.

The cobwebs must be removed from the corners, the dust of bygone days shaken loose, the windows thrown open and the spirit of youth be allowed to drift in. To properly fit into the atmosphere of some lodge meetings, a youth would have to allow his beard to grow out a couple of inches and walk with the assistance of a cane. Youth looks at life from one viewpoint and can't be bothered with that of their parents and elders.

Joe J. Golicic,
No. 41, SSCU.

"How did you find things down on the farm?"

"Well, father did fairly well with his lunch stand, but he just about broke even on his gas and oil."

DOPISI

Gilbert, Minn.

Članicam društva sv. Ane, št. 133 JSKJ, naznanjam, da se bo seja 15. januarja vršila še v starih prostorih, to je pri sosestri Francel, ker za ta mesec še nismo mogli dobiti prostora v Bailey Blocku. Dne 10. januarja bodo šolske seje in bomo šle glede tega še enkrat vprašati. Kaj bomo izvedele, bomo na društveni seji povedale.

Nadalje opozarjam članice na društveno naklado, kar je menda že itak vsem članicam znano. Vsaka članica, enakopravna ali neenakopravna, plača v januarju 50 centov društvene naklade. Brez te naklade ne smem vzeti rednega asesmenta. Tako je bilo sklenjeno na društveni seji.

Članice našega društva vavim, da se kar mogoče številno udeležijo seje, ki se bo vršila 15. januarja. Na seji bodo prečitani trimesečni računi, po seji se bomo pa nekoliko pozabavale. Torej, na sejo 15. januarja!

S sestrskim pozdravom,
Frances Tanko,
tajnica društva št. 133 JSKJ.

Barberton, O.

V nedeljo 15. januarja ob sedmi uri zvečer bo vprizorjena krasna igra "Domen" v dvorani društva "Domovina" na 14. St. Podružnica Slovenske Ženske Zveze v Barbertonu tem potom vljudno vabi vse t slovensko občinstvo k te ditvi. Vsebina igre "Do bila že označena v razn pisih, zato ni treba teg krat ponavljati. Reče s le toliko, da ne bo žal n ki pride. V igri sodelu precej mladine, ki se te pa vendar z dobro vo premaga. Ako mladina se starejši udeležujejo kjer ona sodeluje, jo navduši, in rada prime kjer se jo prosi. Zato je sko občinstvo od blizu vabljeno k posetu te igr take prireditve prines bička, gre itak nazaj kajti naša podružnica povsod, kjer le more. prošnji se je odzvala, za prispeva ali se udeleži krasnih prireditev, ima tek in mnogo pripomo bri stvari. Odbor torej obilnemu posetu.

Za podružnico št. 6 S
Mrs. A. J. Ok

Youngsto

Člane društva sv. Ant 108 JSKJ, pozivljam, da noštevilno udeležijo pr seje, ki se bo vršila 15. ja in se bo pričela ob d poldne. Na tej seji bo vsak član izvedel, koli kredita na svoji polici, č premeni v razred "AA" članom, ki so resnično p bi svetoval, da svojo sta co premenijo v razred da bodo iz svoje rezerv dobili pomoč za pla asesmentov.

Tistim rojakom, ki člani JSKJ, priporočam, stopijo, dokler je čas. O češ, da je še dovolj časa stop, ni vselej varno. Pr mi leti sem bil namenje noviti tukaj angleško p društvo JSKJ in sem n jal neko osebo, da mi pomaga. Dotičniku se jasnil pravila in navede nosti, ki jih daje organi pa mi je dejal, da je tak nizacija pač dobra za l imajo nevarna dela, za ma takega dela, pa ni p Pa se je zgodilo pred pa ci, da se je ravno dotični petila težka nesreča. G sko postajo, kjer je bil d zaposlen, sta dva band pala, njega pa obstrelila tako, da so mu morali n kolenom odrezati. To je, da pred nesrečo ni n ren, četudi nima nevarn la. Torej, kdor še ni čla naj pristopi, dokler je še Z bratskim pozdravom,
Mathew Kogo
tajnik društva št. 108

Central Ci

Pozivljam članstvo Veseli Slovenci, št. 198 JS se polnoštevilno udeleži se bo vršila v nedeljo 15 arja ob eni uri popoldne. je prejel iz glavnega ura tice, na katerih je označe liko kredita imajo član nad štiri leta pri Jedno bi premenili svoje police črta "A" v načrt "AA." prestopi iz sedanjega si načrt "AA," bo sicer mo čevati nekaj višje asesme jih plačuje zdaj, imel p ugodnost, da si bo na svo co lahko iz jednotine b izposodil gotovo vsoto z mente in druge potrebe. rejše člane, ki so v slabih čnih razmerah, je to važnosti. Podrobnosti o vejo člani na seji 15. jan

Prosim člane, da p svoje asesmente pravoča je vsaj do 25. dne v mese bo kateri zapisan na li pendiranih, bo njegova krivda, ne pa tajnikova, nik ne more za nikogar z ti asesmenta. Upajoč, d člani ta priporočila vp kar bo v korist njim društvu in Jednoti, voščim vso srečo v letu 1933.

Martin Z
predsednik dr. št. 198

DOPISI

Barberton, O.

V protestu društva št. 44 SKJ proti sklepu zadnje konvencije, da se zida jednotin dom, in kateri protest je podpisalo precejšnje število članov, čitamo med drugim:

1) Da članstvo ni bilo pred konvencijo obveščeno glede nakane, da se zida jednotin dom in ker da je temu bilo tako, da ne ni nič glede tega razmotrivalo in tudi delegatom ne dalo navodil, kako glasovati, kadar pride zadeva na dnevni red na konvenciji. Povedati moram tukaj, da se je glede jednotinega doma razmotrivalo na večjih sejah glavnega odbora že pred par leti. Podpisani je na eni taki seji priporočal, da se naj naredi natančni proračun stroškov, ki jih imamo z najetjem gl. urada in proračun stroškov, ki bi jih imeli, ako se zida lastni dom. Oboljubilo se mi je, da se bo to naredilo, ali ostalo je samo pri obljubah. Obveščen sem bil po več gl. odbornikih, da se je glede tega razmotrivalo tudi na poznejših sejah gl. odbora in da se je na eni taki seji pooblastilo več gl. odbornikov, da se naj ustavijo domov grede v glavnem mestu države Minnesota in v mestu Duluthu, kjer se naj poizve glede primernih uradnih prostorov in za ceno najemnine. To se je tudi naredilo in potem ugodno poročalo.

Iz tega vsega je razvidno, da je gl. odbor razpravljal, ne samo glede zidave jednotinega doma, ampak tudi o umestnosti premestitve gl. urada v drugo mesto. Zakaj ni vse to ali vsaj del tega prišlo v zapisnik sej gl. odbora, mi je uganka. Ravno vsled tega, ker o tem ni bilo nič omenjeno v zapisniku, imamo sedaj proteste in bomo imeli splošno glasovanje; v drugem slučaju bi bilo članstvo razmotrivalo in že iz dopisov se bi bilo videlo, kje da je večina in kako večina misli. Zopet pa bomo naredili napako in imeli mogoče še v bodočnosti razburjanja, ako se zadeva natančno ne pojasni. Predno pride zadeva na razmotrivanje v glasilu, je potrebno, da dobimo jasnih pojasnil in pa tudi proračun. To lahko naredi letna seja gl. odbora ta mesec. Le ako to članstvo dobi, bo v stanu inteligentno in stvarno razpravljati in potom volitev sklepati.

Ob enem tudi zelo potrebujemo pojasnitev postave države Minnesota, kar se tiče trditve, da se gl. urad ne more premestiti v drugo državo. Da se ne da, sem tudi že jaz trdil in drugi. Že na konvenciji v Lorainu, O., je bilo nam tako poročano. Pred kratkim pa sem bil obveščen od par gl. odbornikov, da temu ni tako in da država Minnesota, oziroma postava tam dopušča premestitev gl. urada v drugo državo, pod gotovimi pogoji. Komu naj verjamem?

2) Protest pove, da mesto Ely ni primerno mesto za zidavo jednotinega doma. Pravilno bi bilo, ako se bi to besedilo glasilo, da mesto Ely ni tako primerno kot bi bilo drugo mesto, ki ima boljšo poštno in železniško zvezo. Kraj takozvanega Iron Range, kjer je tudi mesto Ely, je meni poznan iz časa, ko sem tam bival. Nobenega strahu ni, da ne bi imelo mesto Ely obstanka. Prirodna bogastva tam niso samo v železni rudi, ampak tudi v drugem. Eno je ogromna vodna sila za proizvajanje elektrike. Mesto Ely kot turistično mesto ima zelo lepo bodočnost. Vse drugo pa je, ako mislimo samo na praktičnost in ekonomijo. Neizpobitna resnica je, katero sem tudi vsak čas pripravljen podpreti z dokazi, da bi naša jednota prihranila na voznih stroških gl. odbornikov in na dnevnicah teh odbornikov, ki hodijo na Ely, okoli tisoč dolarjev v štirih letih, ako bi bil gl. urad na primer v mestu Duluthu. Z vožnjo iz mesta Dulutha v mesto Ely se izgubi polovico dneva; ne rečem, da traja vožnja iz Dulutha na Ely 12 ur, ampak le to, da je dan, ki se porabi za vožnjo iz Dulutha na Ely, izgubljen. En dan tja in en dan nazaj, oziroma domov, in tako se nabere zgoraj omenjena vsota, katera pa je najbrž še večja kot zgoraj omenjeno.

Zelo sem tudi uverjen, da v slučaju, da članstvo ne dovoli zidave jednotinega doma, zadeva nikakor ne bo še rešena. Še vedno bodo priporočila in še vedno argumenti v glasilu in na konvenciji, kje naj bi bil gl. urad in če se naj istega premesti v drugo mesto itd. Zelo pametno bi bilo torej, da se da članstvu prilika, da tudi glede prostora, oziroma mesta odloči ob enem, ko odločuje glede zidave. V glavnem se bo treba ozirati, ko se bo razmotrivalo in glasovalo glede zgoraj omenjenega:

1. Na praktičnost, katera zahteva, da je gl. urad v mestu, kjer so boljše poštne in železniške zveze.

2. Na ekonomijo, to je, da bi jednota imela manj stroškov.

3. Na veliko slovensko naselbino v mestu Ely, oziroma na članstvo v tem mestu in na druge slovenske naselbine v bližini mesta Ely, v katerih tam članstvo zahteva skupno s članstvom na Ely, da se zida v njih mestu jednotin dom in da sploh tam ostane gl. urad.

4. Glede umestnosti imeti lastni dom in tako zasigurane boljše uradne prostore.

5. Na ugled in ponos jednote, ki bi gotovo pridobila nekaj na ugledu, ako ima lastni dom.

Zgorajšnje sem napisal zato, da bo članstvo lažje razmotrivalo in pa tudi v upanju in želji, da se bi seja gl. odbora ozirala in vpoštevala vsaj nekatera zgoraj navedena priporočila.

Anton Okolish.

Conemaugh, Pa.

Lahko si širna javnost tolmači, da smo Conemaughčanje glede dopisovanja zaspali, ko ni novic iz naše naselbine. Veste, pa ni tako. V gotovih ozirih je v resnici mrtvično pri nas, toda ne le samo pri nas, ampak vsepovsodi. Nezaposljenost nas mori na narodnem, kulturnem in društvenem polju. Živahna veselost in zadovolnost, katere je bilo v izobilju pred leti, o tem ni danes ne duha ne sluha. Vse otožno miruje, premišljuje in mirno povprašuje—kaj misliš John—Frank, ali bo kaj kmalo pričelo delati? Pa ga ni —in menda ga še kmalo ne bo človeka, da bi bil v stanu dati nam pravilni odgovor

Trpimo, "gruntamo," tarnamo, pa vse skupaj ne pomaga. Zadnji dolar je izginil iz žepa, družina v nezakurjeni sobi ob prazni mizi čaka očeta, ko prihaja od pede. Dolar in pol sem dobil, družina moja, kaj naj si kupimo, kaj naj storim s temi par centi? Razumno, družina si kupi s tem denarjem najcenejša jedila ki jih je mogoče dobiti, da se preživi, kakor more in zna.

Premogokopi, tako tudi tovarne delajo pri nas le en dan na teden in tisti dan zasluži delavec ne dolarje, pač pa par centov. Dalo bi se opisati veliko, veliko glede žalostnih delavskih razmer, toda ko so do malega vsem dobro znane in ko ste tistih tudi po drugod deležni, bom za danes jenjal.

Glede trgovcev bom pa prav na kratko opisal tole: Kdor je imel obilno zalogo blaga pred krizo in da je bila ta zaloga plačana upnikom, se je, za nekaj časa, nekateri pa se še danes za silo otepljejo. Obilo jih je, ki so že zaprli vrata, nekateri so storili to sami, nekaterim pa drugi. Tisti pa, kateri se še drže na površju, jim pa po mojem skromnem mnenju, žal, bije zadnjo uro. Če bo kdo od nas v teh kritičnih časih "skobacal" skozi sedanje žalostne razmere in obdržal svojo trgovino na površju, bo pa vreden in deležen ljudskega čestitanja.

Boljših časov po mojem mnenju ne bomo še tako kmalo dočakali (želim pa iz vsega srca, da bi bil v tem oziru napačnega mnenja), kajti dokler bodo predsednik Združenih držav in senatorji v zbornici v Washingtonu delovali in iskali, kako bi naložili ljudstvu še višje takse, se samo ob sebi razume, da ti gospodje dobro vedo, da dela ne bo in prav radi tega sedaj razmotrivajo, kako dobiti več denarja v zvezno blagajno.

Ko smo ravno pri taksah, taksah in zopet taksah, naj mi bo dovoljeno omeniti, da če bo šlo tako naprej, bodo mogoče pa tudi oblasti prisiljene nekoliko ali pa vse popustiti v tem oziru. Ravno danes sem čital članek v listu "Glas Naroda" iz mesta Lemars, Iowa, sledeče: "Zarada neplačanega dolga ne sme biti prodana nobena farma na dražbi." V omenjenem kraju so se farmarji združili v eno zdravo misel, se potegnili za svojega tovariša farmerja in preprečili prodajo s tem, da so zagrozili s silo onemu, ki je nameraval kupiti za podlo vsoto farmo. Rešili so farmerja in njegovo farmo, da ni padla v roko grabežu za par bornih dolarjev. Vse priznanje tem farmerjem!

Dobro so napravili, toda še nekaj boljšega pa znajo naši pennsylvanski farmerji iz mesta in okolice Doylestowna, Pa. Dne 4. januarja t. l. je prišel šerif s svojim od sodnije potrjenim papirjem na farmo John Hansels, da proda farmo, za vsoto, katero ima za kolektati v znesku $1,800 (Judgment). Brezdvomno je farmer o tem obvestil svoje farmerske tovariše, kateri so se organizirali in šli vsi z eno in isto mislijo na licitacijo šerifa. Bilo jih je 200, vse "nepridiprav došlece" pa so farmerji potisnili v ozadje. Šerif prične s prodajo. Lep petletni konj prodan za 5 centov, bik za 3 cente, trije lepi prešiči za 5 centov, dve teleti za 4 cente, hišna oprava pa je bila prodana od 1 do 6 centov, in ko je bilo vse razprodano, je dobil šerif vsega denarja skupaj $1.18. Med prodajo so se zbrali farmerski otroci in prepevali: "Farmers Save Our Home," "Your Children Will Be Next" in "Our Lives Are in Your Action."

Farmerji pa so pozvali one, koji še niso člani te nove organizacije, da čim preje pristopijo in rešijo svoje domove. Šerif je pa pripomnil: "V dvomu sem, bo-li sodišče sprejelo to razprodajo?" Farmerji so pa podarili svojemu tovarišu nazaj vse njegovo prodano imetje, po vrhu tega so pa še med seboj nakolektali svoto $25.00 in isto darovali prizadetemu farmerskemu tovarišu. Kako je sodišče s to razprodajo zadovoljno, poročilo ne omeni, vsekakor pa mora biti merodajno, saj je bila razprodaja potom sodnije in šerifa izvršena in končana.

Jaz se 100% strinjam s farmerjem (kako se strinjate vi čitatelji, pa sami povejte). S pogojem, da boste tudi vi storili po vzgledu teh farmerjev, in ko imam jaz tudi obveznosti za poravnati, sem se odločil, da ne bom nič plačal, namreč take dolgove, ki niso opravičeni za tirjatev, in če mi obljubite, da boste prišli na "lectanto" in storili tako, kot so Doylestownski farmerji. Recite da boste, da se tem prej pripravim za tako delo. Peti vam pa ne bo treba, znam sam.

In ko smo ravno pri petju, bom pa še o tem povedal par besedi. Vodja pevskega društva iz Loraina, Ohio, želi in poziva vsa pevska slovenska društva k skupnemu delovanju in sestanku v pevskem polju. Jako lepo in pomembno misel je sprožil rojak in pevovodja.

Upam, kar poznam mnenje pevk in pevcev "Bleda" iz našega mesta, da bi kar sam na svojo pest lahko obljubil udeležbo "Bleda" v ta pomemben namen, ampak ta presneti dolar je pa proti. Pa bo kdo rekel: "Saj en glas ne pride v poštev, večina zmaga!" Je že res to, ampak le pri društvih večina zmaga, v tem slučaju, kar pa rojak iz Loraina, O., želi, ima pa edino dolar odločilno besedo. Svetoval bi omenjenemu pevovodji, da lepo misel za enkrat opusti, za vsak slučaj jo pa obdrži in ponovi, kakor hitro se sedanje slabe razmere obrnejo na bolje. Pevka in pevec je po vsej pravici opravičen uživati par veselih uric tu in tam, se seznaniti z ostalimi našimi pevkami in pevci iz drugih naselbin v bližnji bodočnosti, kar bi bilo naše največje zadoščenje in veselje. Do tedaj pa bodimo pridni in mirni.

Rojaški in pevski pozdrav vsem!

Ivan Pajk.

Pueblo, Colo.

Društvo Marija Pomagaj, št. 42 JSKJ, je na zadnji redni mesečni seji razpravljalo o plačevanju asesmenta in je sklenilo, da član (članica), ki ne bo plačal svojega asesmenta in ki ne bo prišel na vsako drugo sejo, da se opraviči, bo suspendiran, ker društvena blagajna je izčrpana.

Dalje sporočam članstvu društva št. 42 JSKJ, da je za mesec januar naloženo 50 centov društvenega asesmenta na vsakega člana in članico. To naj vzamejo člani na znanje, da ne bo nepotrebnega spraševanja, zakaj je več za plačati.

Člane našega društva vabim, da se kar mogoče polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 15. januarja. Na omenjeni seji bo več važnih zadev na dnevnem redu, glede katerih je potrebno, da je poučen vsak član.

Z bratskim pozdravom,

Primož Knafelc,
tajnik društva št. 42 JSKJ.

Sublet, Wyo.

Društvo Marija Danica, št. 28 JSKJ, je za leto 1933 izvolilo sledeči odbor: John Krumpačnik, predsednik; Tony Šabec, podpredsednik; Frank Krusich, Box 103, tajnik in organizator; John Zlabornik, blagajnik; Ive Bastel, zapisnikar. Vsi v Subletu, Wyo. Društveni zdravnik je dr. B. H. Lord. Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob deseti uri dopoldne v I. Kropuškovi dvorani. — Z bratskim pozdravom,

Frank Krusich, tajnik.

Oregon City, Ore.

Članom društva sv. Jožefa, št. 76 JSKJ, naznanjam, da se bodo redne društvene seje v bodoče vršile vsak 3. petek v mesecu, in sicer v prostorih sobrata Johna Derčarja na 1002 — 15th St.; pričenjale se bodo ob sedmi uri zvečer. Za društvenega predsednika za leto 1933 je bil izvoljen sobrat John Mrak, vsi drugi odborniki pa so ostali stari. — Z bratskim pozdravom,

Joseph Kestnar.
tajnik društva št. 76 JSKJ.

Yukon, Pa.

Poročati imam žalostno vest, namreč da je dne 30. decembra preminila rojakinja in sosestra Rozalija Costello. Pokojnica je bila rojena leta 1887 v fari Dole pri Litiji in je prišla v Ameriko leta 1910. V tej deželi zapušča žalujočega soproga, tri sinove, eno hčer in enega brata, v starem kraju pa enega brata. Pokopali smo jo po cerkvenih obredih dne 2. januarja na katoliškem pokopališču v Yukonu, Pa. Pogreba se je udeležilo toliko ljudi, da ni za popisati. Spadala je k društvu št. 183 JSKJ in k društvu št. 107 RCC. Bila je dobra članica našega društva in priljubljena v vsej naselbini. Naj ji bo lahka ameriška gruda, sorodnikom pa bodi izraženo sožalje.

Za društvo Združeni Slovenci, št. 183 JSKJ:

Anthony Brandstetter,
tajnik.

Detroit, Mich.

Društvo Triglav, št. 144 JSKJ, je na svoji redni seji, ki se je vršila 1. januarja, razmotrivalo o problemih Jednote, posebno pa društva samega in članstva istega. Dosedaj smo lahko pomagali članom in članicam, ki so bili potrebni, iz društvene blagajne, ker pa je društvena blagajna sedaj prazna, se bodo morali člani in članice, ki ne bodo mogli plačevati asesmenta, pač poslužiti načrta "AA," akoravno ni priporočljiv za članstvo, vsaj po mojem mnenju ne.

Seveda, ako bi imeli nova pravila že pri rokah, bi se lahko umelo tudi dobro stran istega, ako je sploh kaj dobrega v njem za članstvo. Torej, da še nismo prejeli novih pravil, je bilo že pojasnjeno v glasilu od glavnega tajnika. Kaj hočemo druzega kot počakati nanje! Kritizirati ne smemo, akoravno je včasi potrebno in ne more nobenemu škodovati, kateri ima resne namene. Razpravljali smo tudi o zapisniku skupnih društev JSKJ v državi Ohio, ki je bil priobčen v glasilu št. 52, in naše društvo se strinja z njih idejami, posebno o svobodi tiska v našem glasilu. — Z bratskim pozdravom,

A. Naprudnik, predsednik.

Denver, Colo.

KAKO LEPO JE BITI ČLAN SLOVENSKIH PODPORNIH DRUŠTEV. — Ko sem se udeležil pogreba pokojnega Martina Gornika v Leadvillu, Colo., sem ponovno sprevidel, kako lepo je biti član slovenskih podpornih društev, ne samo dokler je človek živ, ko v slučaju bolezni dobiva podporo, ampak tudi potem, ko človek že umrje. Kajti ravno v slučaju smrti, ko je družina v žalosti in vsa zbegana, je pomoč od strani društva najbolj dobrodošla, ker družini umrlega člana ni potreba skrbeti za nobeno stvar, kajti društveni člani vzamejo vso odgovornost nase in preskrbe za vse potrebno za pogreb. Torej je slovensko podporno društvo neobhodno potrebno za vsakega zavednega Slovenca, kateremu je njegova družina količkaj pri srcu, kajti, kakor rečeno, društvo v prvi vrsti v slučaju bolezni pomaga svojemu članu, ko mu izplača bolniško ali poškodninsko podporo, v drugi vrsti pomaga družini v najžalostnejših urah, v slučaju smrti, ko gleda ter preskrbi za dostojen pogreb, ne da bi se za to zanimala družina v urah žalosti, in tretjič pa tudi, ko društvo izplača posmrtnino, kar pomaga otirati solze žalujočim ostalim v njih grenkih urah. Pokojni Martin Gornik je bil dober mož svoji ženi dober očim trem pastorkam ter dober in skrben oče svojima dvema otrokoma, kar lahko podpremo z ozirom na to, ker je bil član treh slovenskih društev in tudi član enega angleškega društva. Prav zanimiv in do srca segajoč je bil pogled na njegov sprevod, kajti bilo je mrzlo, da je vse škripalo, toda kljub velikemu mrazu so se vsa tri slovenska društva korporativno udeležila. Vsled tega sem se namenil, da ob tej priliki dam leadvillskim slovenskim društvom vso čast in priznanje za njih zvestobo do umrlega sobrata do groba. Ko sem bil s svojo hčerjo priča te zvestobe in človeštvu spodobnega čina, sem bil pa toliko bolj ponosen, ker sem član dveh slovenskih organizacij s svojo družino vred, in sicer ZSZ in JSKJ.

Tebi, Martin, bodi lahka ameriška gruda, Ti si prestal svoje, nas pa še čaka. Rojakom pa, ki še niso člani nobenega slovenskega društva, priporočam, da kakor hitro jim je mogoče, pristopijo najmanj v eno domače društvo. Mi Slovenci imamo veliko dobrih slovenskih podpornih organizacij, ki so, v kolikor je meni znano, vse nad stoprocentno solventne. Torej popolnoma zanesljive, zato nimamo nobenega vzroka, da ne spadamo najmanj v eno slovensko društvo. Pokojnemu Martinu želim večni mir in pokoj, njegovi žalujoči družini pa izrekam moje iskreno sožalje.

Članstvo ZSZ. in JSKJ. bratsko pozdravljam ter želim bolj srečno leto 1933, kot je bilo zadnje.

John Zupancic,
član ZSZ. in JSKJ.

Republic, Pa.

Pozivljam člane društva "Vsi za enega, eden za vse," št. 171 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila dne 15. januarja ob dveh popoldne v prostorih sobrata Louisa Grantza na Redstone St., Republic, Pa. Posebno so vabljeni, da pridejo tisti člani, ki želijo prestopiti iz razreda "A" v razred "AA." Kdor želi prestopiti v omenjeni razred, naj prinese s seboj svojo polico (certifikat), da se bo mogla stvar urediti. Člani, ki bodo prestopili v razred "AA" in so dovolj časa pri Jednoti, si bodo mogli izposoditi iz svoje rezerve za asesment.

Nadalje naznanjam članom, ki niso bili na letni seji, da je bilo na isti zaključeno, da bo vsak član v letu 1933 plačal 5 centov več na mesec v društveno blagajno. Dosedaj smo plačevali 15 centov društvenega asesmenta, v bodoče pa bomo plačevali po 20 centov. Tisti člani, ki pošiljajo svoje asesmente pred ali po seji, so prošeni, da pošljejo po pet centov več, kot so pošiljali dosedaj. — Z bratskim pozdravom,

Tomo Simrak,
tajnik društva št. 171 JSKJ.

Davis, W. Va.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 106 JSKJ je za leto 1933 izvolilo sledeči odbor: John Keržič, predsednik in zapisnikar; Joseph Slugar mlajši, podpredsednik; Valentin Puntar, tajnik; John Kocjančič, blagajnik; Joseph Slugar, John Kocjančič in Joseph Jeran, nadzorniki; Viljem Kocjančič, vratar; Joseph Slugar starejši, redar. Društveni zdravnik je dr. Miller, Thomas, W. Va.

Društvene člane, posebno tiste, ki bivajo izven društvenega sedeža, prosim, naj skrbijo, da bodo imeli pravočasno plačane svoje asesmente, in sicer vsaj do 24. vsaki mesec. V društveni blagajni ni nobenega denarja, torej se ne bo moglo zakladati za nobenega člana. Kdor ne bo plačal, bo suspendiran, ker druzega izhoda ni. Toliko v vednost vsem, da se potem ne bo nihče jezil na društvo in društvenega tajnika, če bo vsled neplačanja asesmenta suspendiran. — Pozdrav in mnogo sreče v letu 1933 vsem!

Za društvo št. 106 JSKJ:
John Keržič, predsednik.

Moon Run, Pa.

Od dela ne bom pisal, ker nas je dosti brez dela. Jaz sem brez dela že od meseca februarja, do takrat sem zaslužil pa od 8 do 12 dolarjev na dva tedna. Meseca septembra sem se moral podati na operacijo za kilo. Hvaležen sem predsedniku društva št. 99 JSKJ, Franku Mačku, ki me je z avtomobilom peljal v bolnico in zopet nazaj. Hvaležen sem pa tudi J. S. K. Jednoti, ki mi je tako hitro izplačala bolniško in operacijsko podporo. Zato priporočam rojakom, ki še niso pri nobenem društvu, da pristopijo k J. S. K. Jednoti. To je bila vedno dobra organizacija, 14. konvencija pa je še mnogo izboljšala. Kdor si izpremeni polico v novi sistem "AA," si lahko iz svoje rezerve izposodi za asesment in druge potrebe. Rezerva je tem večja, čim višje je član zavarovan in čim dalje je pri Jednoti. Jaz sem član že 24 let in do zadnje operacije še nisem nobenkrat zahteval bolniške podpore, dasi sem bil v tistem času že parkrat bolan. Kadar je človek v resnični potrebi, pa dobra podporna organizacija zelo prav pride. Nobene boljše podporne organizacije pa ni kot je naša J. S. K. Jednota. — Z bratskim pozdravom,

Anton Košir.

Center, Pa.

Na letni seji društva sv. Barbare, št. 33 JSKJ je bil za leto 1933 izvoljen sledeči odbor: Anton Eržen, predsednik; Frank Schifrar, tajnik; Joseph Skerlj, blagajnik; Frank Peternel, zapisnikar; Paul Kokel, Jacob Peternel in Tomaž Piuk, nadzorniki.

Kar se tiče posojil, katere bodo člani zamogli dobiti na svoje police iz svoje rezerve, se bo že naznanilo članom vse podrobno, kakor hitro dobimo vsa potrebna navodila in listine iz glavnega urada.

Kar se tiče novih pravil, moram povedati, da jih še nismo dobili od nikoder. Kdaj jih dobimo, nič ne vem. Kadar jih prejmemo, bom že skrbel, da dobi po en iztis vsak član in članica našega društva. Od članov in članic se seveda pričakuje, da jih prečitajo in se po njih ravnajo. Za enkrat moramo pa še čakati, da jih dobimo.

K sklepu želim vsem članom in članicam J. S. K. Jednote več sreče in napredka v letu 1933, kot smo bili tega deležni v preteklem letu.

Frank Schifrar,
tajnik društva št. 33 JSKJ.

Braddock, Pa.

Kot so člani že razvideli iz poročil iz glavnega urada, ki so bila priobčena v Novi Dobi, zamorejo zdaj po novem letu premeniti svoje police v razred "AA," nakar si bodo na svoje police lahko izposodili iz svoje rezerve od 25 do 50 procentov. Koliko rezerve ima kateri član, je razvidno iz kartic, ki so bile tajnikom poslane iz glavnega urada. Pri našem društvu imajo člani rezerve od $7.58 do $448.01. Ta rezerva se ravna po datumu pristopa in pa po visokosti zavarovalnine. To bo lepa pomoč za člane, ki potrebujejo tako posojilo. Pri tem pa je treba omeniti, da člani, ki bodo premenili v načrt "AA," bodo po novem načrtu plačevali višji asesment. Član, ki plačuje po starem sistemu $3.21 asesmenta, bo plačeval po novem $4.16, pa še ne vem, če je v tem vključen tudi sklad onemoglih. Natančno bom vedel, ko dobim še nadaljne podatke iz glavnega urada. Seveda nihče ni siljen, da bi prestopil v razred "AA," vsak lahko ostane zavarovan po starem in bo plačeval po starem. Toda po starem načrtu si ne more ničesar izposoditi na svojo polico.

Več o tem bom poročal članom na prihodnji seji, ki se bo vršila 15. januarja, zato vabim člane, da se je polnoštevilno udeležijo. Na seji, ki se bo vršila v običajnih prostorih, bo na dnevnem redu še več drugih važnih točk, za katere je treba, da jih rešimo.

Na zadnji seji se je tudi razpravljalo kje in kdaj je društveni tajnik primoran pobirati društveni asesment in kdo je odgovoren za denar v slučaju napada ali ropa. Tozadevno sem poslal prošnjo na glavni urad, da naj glavna letna seja določi, da-li se more tajnika prisiliti, da kolekta asesmente po privatnih hišah in če se tajnika res lahko primora, da mora 24. v mesecu do osme ure zvečer čakati za enega ali dva člana. Moj sin je na 24. decembra čakal v dvorani od sedme do polu devete ure zvečer, pa je edino ena družina plačala asesment takrat. Potem naj člani sklepajo, kakor hočejo.

Oddaljenim članom naznanjam, da sem še izvoljen za tajnika v letu 1933, torej naj za enkrat še pošiljajo asesmen-

(Dalje na 6. strani)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

te name. Za v prihodnje se pa ne ve, če bom še ostal, ali bom na prihodnji seji resigniral.

Člane prosim, da se kar mogoče polnoštevilno udeležijo seje dne 15. januarja, ker bo več zanimivih reči na dnevnem redu. Oddaljeni člani, ki se seje ne morejo udeležiti, pa naj mi pišejo, če hočejo prestopiti v razred "AA." Z oddaljenimi člani, mislim, da bo precej sitnosti v tem pogledu, pa bomo že nekako uredili, da bo prav.

Oddaljeni člani so tudi prošeni, da pazno zasledujejo poročila iz glavnega urada v Novi Dobi. Pa tudi jaz bom poročal v Novi Dobi, kar bo važnega o novem sistemu in rezervi, ko dobim vse potrebne podatke iz glavnega urada. Danes, ko to pišem, še ne vem druzega, kot kar sem čital v Novi Dobi pa za nekaj članov in članic sem prejel kartice iz glavnega urada, na katerih je označeno, koliko rezerve ima kateri, če prestopi v razred "AA." Počakati moram še potrebnih listin, predno se bo moglo vložiti prošnje za posojila. Jaz mislim, da je omogočenje posojila iz rezerve člana zelo velikega pomena za tiste, ki so v potrebi. Kaj takega še ni bilo pri naši Jednoti, da bi lahko živ član črpal svojo smrtnino. Jaz sodim, da je prav, če more član svoj denar porabiti, dokler je živ in v potrebi, kajti če po naši smrti trava raste ali ne, nima za nas dosti pomena.

Z bratskim pozdravom,

Martin Hudale,
tajnik društva št. 31 JSKJ.

Sharon, Pa.

Odšlo je leto 1932 za vedno v pokoj. Ko je nastopilo, smo ga veselo sprejeli, upajoči, da nam prinese boljše čase. Žal, da se naše upanje ni izpolnilo. Leto 1932 je bilo slabejše od prejšnjega. Ljudstvo je trpelo in še trpi. Zopet smo z upanjem na boljše čase pozdravili leto 1933. Da bi nas to upanje ne varalo!

Mnogi člani z veliko težavo plačujejo asesmente, toda držijo se svoje matere JSKJ, ker vedo, da nanjo se smejo zanesti v bolezni in nesreči. Velika pomoč društvom je bila tista vsota, prvotno namenjena za športni sklad, pozneje pa po sklepu glavnega odbora razdeljena na društva za pomoč plačevanja asesmenta najpotrebnejšim članom. Mnogim članom je bilo takrat omogočeno, da so s to pomočjo ostali v društvu in Jednoti ravno s tistim prispevkom. Naše društvo št. 174 JSKJ je dobilo ček za $28.00 in to je bila znatna pomoč, da smo obdržali brezposelne člane v društvu. Dalje je 14. redna konvencija ukrenila mnogo koristnega za sedanje razmere. Posebne važnosti je načrt "AA," po katerem si bodo mogli potrebni člani izposoditi za asesment in druge potrebe iz rezerve svojega lastnega certifikata.

Priporočljivo bi bilo, da bi člani pazno čitali naše glasilo Novo Dobo vsak teden. Tam so večkrat razna poročila iz glavnega urada, s katerimi bi se moral seznaniti vsak član. Dalje je v vsaki številki uredniški članek, ki zasluži, da bi ga vsak član prečital. Sploh jaz mislim, da kdor bo pazno čital Novo Dobo teden za tednom, mora dobiti veselje do društva in Jednote. — Mnogo sreče in napredka vsemu članstvu J. S. K. Jednote v letu 1933!

Joseph Kramar,
preds. društva št. 174 JSKJ.

Chicago, Ill.

Prihodnja seja društva Zvon, št. 70 JSKJ, se bo vršila v sredo 18. januarja zvečer v cerkveni dvorani, 22d Pl. in Lincoln St. Seja bo važna, zaprisega novega odbora in slišali boste finančno stanje našega društva, vsled tega ne pozabite se udeležiti.

Obenem naznanjam, da je umrl eden izmed starih članov našega društva, sobrat John Wolkar. Umrl je v petek 6. januarja in bil pokopan na katoliško pokopališče v Summit, Ill. Pogreb je imel v oskrbi sobrat Louis J. Zefran, član društva Illini Stars, št. 211 JSKJ.

Pokojni sobrat je bil rojen v Škofljici pod Ljubljano, je prišel v Ameriko leta 1905 in je ves čas bival v Chicagu. Zapušča ženo Jero in pet odraslih otrok, dva sina in tri hčere.

Pokojnik je pristopil k našemu društvu kmalu po ustanovitvi in je bil večletni blagajnik našega društva. Bodi mu ohranjen blag spomin, preostalim pa v imenu društva globoko sožalje.

J. Gottlieb,
predsednik dr. št. 70 JSKJ.

Bear Creek, Mont.

Članom društva sv. Štefana, št. 58 JSKJ, naznanjam, da sem te dni prejel iz glavnega urada kartice, na katerih je označeno, koliko ima vsak član kredita, ako premeni svoj certifikat iz načrta "A" v načrt "AA". Zaradi tega pozivljam vse tiste člane, ki želijo premeniti polico, naj pridejo na prihodnjo sejo dne 15. januarja in naj prinesejo s seboj svoj stari certifikat. Oddaljeni člani pa certifikat lahko pošljejo. Nimam sicer še gotovih podatkov, ker nisem še prejel novih pravil, upam pa, da do 15. januarja bom prejel vse potrebne informacije iz glavnega urada.

Tiste člane, katerim smo v letu 1932 posodili za asesment iz društvene blagajne, opozarjam, da v zanaprej ne bomo mogli več plačevati, kajti društvena blagajna je prazna. Dolgujemo $3.60, medtem ko smo 1. januarja 1932 imeli v blagajni $285.00. Posodili smo ves denar članom za asesment. Tem potom opominjam tiste člane, da zdaj je že čas, da kaj povrnejo nazaj in s tem pokažejo, da sta jim društvo in Jednota resnično pri srcu. — Pozdrav!

Ludwig Champa.

Cleveland, O.

Članom in članicam društva sv. Janeza Krstnika, št. 71 JSKJ naznanjam, da sem prejel iz gl. urada seznam vseh (razen kdor je bil meseca oktobra in novembra suspendiran), koliko se lahko izposodijo na njih certifikate, in koliko bi morali v tem slučaju plačevati. Nisem pa še prejel tiskovin, katere se izpolni za posojilo. Bržkone se razpošiljajo pričenši s številko ena in tako naprej, dokler se poslednja izčrpa. Kot je bilo razvidno iz glasila, je društvo št. 26 imelo na razpolago dotični seznam že v prvi polovici meseca decembra in kot je bilo poročano v zadnji izdaji glasila, so nekateri poslali že svoje prošnje na glavni urad.

Posojilo ni tako mično kot se je prej domnevalo, kajti asesment nekaterih članov je precej višji in poleg tega se plačuje obresti po šest odsto. Mislim, da kdor ni v skrajni sili, ga ne bo gnalo za posojilom. Sicer pa, kakor je kateri pri volji.

Boljše je, da malo počakamo, da ne zametemo s prošnjami glavnega urada, ker dela imajo več kot preveč že sedaj. Pravil novih tudi nimamo še, s katerimi bi mogli članom postreči, vsaj v decembru. Upati je, da bodo zelo trdna po trpežnosti in dobra po kakovosti, ker se tako polagoma izvršujejo. Vsaka stvar, če se počasi dela, se prav naredi, saj pravijo, da naglost ni nikoli dobra. Če pogledamo pri zapisniku oz. zapisnik zadnje konvencije, vidimo, da ni pravilno vezan. (Urednik ga ni vezal, da ne boste tudi tega uredniku obesili! Op. urednika.) Ako ga hočemo čitati, moramo tam nekje v sredini iti nazaj proti prvi strani s čitanjem, kakor se to dela pri Abrahamovemu rodu. Sicer se človek polagoma privadi temu novemu čitanju, in morda poznejši rodovi bodo bolj praktični v tem pogledu. Vsekakor jim bomo pustili lep spomin 19. stoletja in štirinajste konvencije. Moramo vzeti v obzir, da so časi slabi, in v takih časih se ne more dobro delati. Odpustite nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo našim.

Kdor hoče izvedeti, koliko bo dobil na prvi obrok, naj pride na prihodnjo sejo 15. januarja, t. j. tretjo nedeljo v mesecu v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Ivan Kapelj,
tajnik društva št. 71 JSKJ.

Reading, Pa.

Z dnem 1. januarja 1933 sem pooblaščen izvrševati tajniške posle pri društvu št. 61 JSKJ. Najtežje breme sem dolžan izvrševati, toda upam, da z dobro voljo članstva se bo vse točno izvrševalo. Ker pa sem ravno ob svojem nastopu, je moja dolžnost, da se s članstvom nekoliko seznanimo, in to potom našega glasila, katerega upam, vsaki član prejema.

V prvi vrsti naj omenim, da je naša blagajna popolnoma prazna ter da vlada prava egiptovska tema v blagajni. Imeli smo lepe stotake v nji, toda ta prokleta depresija nam je vse požrla, tako, da nismo imeli ob koncu leta s čim plačati društvene uradnike. Da bi pa naložili na članstvo izredno doklado, je pa nemogoče, ker članstvo ne more zmagovati in plačati rednega asesmenta, kako bo pa še izrednega. Ker sem pa obljubil ob svojem nastopu kot tajnik, da bom deloval točno in se ne bo nobena stvar zavlačevala od danes na jutri, ampak se bo vse sproti izvrševalo, kjer bo to le mogoče. Opozarjam članstvo goriimenovanega društva, da naj točno plačuje svoje mesečne asesmente vsak do 25. v mesecu, kajti kdor bo plačal 26. v mesecu, bo že prepozno. Vsak, kdor ne bo plačal svojih doneskov do 25. v mesecu do 8. ure zvečer, bo suspendiran. Noben pa se naj ne zanaša, da bo društvo zalagalo za katerega člana asesment, ker je že v pričetku teh vrstic natanko pojasnjeno, v kakem položaju se nahaja naša društvena blagajna. Marsikateri bo prišel k tajniku, ter bo rekel, "češ, daj, založi ti za mene za ta mesec, saj ti bom jaz prinesel ta in ta dan." Vsak kdor bo prišel s tako prošnjo, ne bo popolnoma nič opravil. Kajti tajnikova blagajna je prazna in sam težko plačuje svoje prispevke. S kratka povedano, da so tajnikovi žepi vsi votli. Torej, najbolj vroča prošnja in pa najbolj goreča molitev v tem oziru ne bo pomagala. Posebno opozarjam oddaljene člane, da naj plačajo svoje asesmente, vsaj tekoče, če ne morejo zaostalega dolga, ker kdor bo plačal, ta bo član, kdor ne bo plačal, bo suspendiran. To pa radi tega, ker nobenega člana se ne bo pismenim potom opominjalo, ker vsaka poštna znamka stane tri cente, in društvo mora gledati na vsak najmanjši cent, kam ga bo izdalo, ker izdatki so vedno večji kot so dohodki. S tem se pa ne sme dolžiti tajnika, da je isti len v pisavi, ne, nikakor ne; zatorej naj ta opomin služi vsemu članstvu, in če se boste ravnali po njem, bomo delovali točno in pravično.

Želeč vsem članom in članicam J. S. K. Jednote veselo, srečno, zdravo in zadovoljno novo leto 1933!

John Pezdirc,
tajnik društva št. 61 JSKJ,
361 River St., Reading, Pa.

Duluth, Minn.

Tem potom pozivljam člane in članice društva North Star, št. 197 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. januarja o polu dveh (1:30) popoldne. Za rešiti bomo imeli važne reči, katerih nismo mogli rešiti na zadnji seji. Zapriseženi bodo tudi novi uradniki za leto 1933. Novi odbor je sledeč: Frank Lovshin, predsednik; Anthony Susnick Jr., tajnik; Anton Susnick Sr., blagajnik; John Ribarich Sr., organizator. Poleg teh so izvoljeni še drugi uradniki, ki jih društvo potrebuje.

Delavske razmere tukaj so približno take kot drugod. Vsi upamo, da se kmalu kaj na boljše obrne, kar bo pomagalo bratom in sestram kakor tudi Jednoti kot celoti.

Z bratskim pozdravom,

Frank Lovshin,
preds. društva št. 197 JSKJ.

Cleveland, O.

Članice društva Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ vabim da se v obilem številu udeležijo seje v nedeljo 15. januarja o polu dveh (1:30) popoldne. Seja se bo vršila v običajnih prostorih. Na dnevnem redu bo več važnih zadev, zato je želeti kar mogoče številne udeležbe

Odbor našega društva za leto 1933 je sledeči: Josephine Jevnikar, predsednica; Agnes Krall, podpredsednica; Anna Walter, 16009 Waterloo Rd., tajnica; Johana Pust, blagajničarka; Katie Rejc, zapisnikarica; Mary Ivančič, Mary Mivšek in Jennie Kapelj, nadzornice; Rose Žavbi in Anna Walter, zastopnici za Federacijo ohijskih društev.

Pozdrav!

Anna Walter,
tajnica društva št. 103 JSKJ.

Federal, Pa.

Društvo sv. Barbare, št. 4 JSKJ je na svoji letni seji v decembru sklenilo, da proslavi 35-letnico obstanka društva na dan 4. julija 1933. Vsled tega to društvo tem potom apelira na vsa okoliška društva različnih Jednot in Zvez, da na dotični datum ne bi prirejala svojih veselic in nam s tem pripomogla do lepšega uspeha. Obširnejše poročilo o prireditvi bo objavljeno pozneje.

Za društvo št. 4 JSKJ:

John Demshar, tajnik.

McKinley, Minn.

Podpisani premišljujem načrt "AA," o katerem sem videl že toliko hvale v našem glasilu, kako velik korak naprej je napravila organizacija s tem, pa jaz v tem načrtu ne vidim dosti napredka za nas uboge člane. Res si bo član lahko nekaj izposodil od Jednote, pa to mu ne bo koristilo, ker bo moral plačevati višje asesmente, poleg tega pa še šest-odstotne obresti na izposojeno vsoto. Jaz mislim, da to postavo je taka oseba predlagala, ki za gotovo sama ne bo rabila posojila od Jednote. Jaz ne vem, zakaj se od člana zahteva tako visoke obresti, ker to ni nikako posojilo. Po mojem mnenju je to nekaka dividenda od članove smrtnine. Ako član ne bo mogel plačati izposojene vsote in obresti Jednoti nazaj, se mu bo to odračunalo od smrtnine, kadar umrje. Ako pa organizacijo pusti in odstopi, pa Jednota ne bo nič izgubila, ker je vsak dosti več vplačal, kot pa bo prejel.

Jaz sem za to, da se šestodstotne obresti znižajo pravzaprav na nič, ker mi bomo morali tako dobre obresti plačati. Zapisal bom sam o sebi: pri Jednoti sem 16 let, vplačal sem v smrtninski in onemogli sklad $526.24, in prejel bom, ako premenim v načrt "AA," borih $75.00. Zato bom moral plačati 6% obresti in 49 centov asesmenta več na mesec. Tako lahko vsak vidi, kako velik korak naprej smo naredili z omenjenim načrtom. — Bratski pozdrav,

Matt Dolinshek,
tajnik društva št. 110 JSKJ.

Roundup, Mont.

Društvo sv. Mihaela, št. 88 JSKJ, je za leto 1933 izvolilo sledeči odbor: Max Polsak Jr., predsednik; Joseph Penica, Box 168, Klein, Mont., tajnik; Matt Penica, blagajnik. Društvena zdravnika sta dr. M. Vornholt in dr. Pigot v Roundupu, Mont. Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v Gibtown unijski dvorani.

Pozivljam člane in članice, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. januarja. Posebno so vabljeni vsi tisti člani, ki si žele premeniti svoje police iz sedanjega razreda v razred "AA". Kdor želi to storiti, naj prinese svojo polico s seboj, da se bo mogla stvar na seji urediti. Iz glavnega urada sem prejel kartice, na katerih je označeno, koliko si more član izposoditi na svojo polico in koliko bo plačeval mesečnega asesmenta v posmrtninski sklad, ako premeni v razred "AA". Več o tem bodo člani izvedeli na seji. Po mojem mnenju je to zelo dobro napravila 14. konvencija, da se omogoči dolgoletnim članom ostati v društvu in Jednoti. Po starem sistemu lahko član 20 ali 30 let plačuje asesmente, pa jih potem enkrat ne plača tri mesece in je črtan in nima od Jednote ničesar terjati. Po novem načrtu si zamore iz svoje rezerve izposoditi za plačevanje asesmenta in za druge potrebe, če je brez sredstev. Tisoče članov se zdaj nahaja v takem položaju, da bi kmalu ne zmogli več svojih asesmentov, društvene blagajne so izčrpane, da se ne more več zakladati zanje, potem ne bi bilo drugega izhoda kot črtanje takih članov iz Jednote. Vpeljava načrta "AA" omogoča članom, da jim zaradi revščine ni treba pustiti Jednote, ker si za asesment lahko izposodijo iz svoje rezerve. Seveda vse svoje rezerve naenkrat ne bodo mogli člani dobiti, ker Jednota nima denarja na kupu, da bi lahko vsem na enkrat izplačala. Denar mora biti investiran, sicer ne prinaša obresti. Zadnja konvencija je napravila marsikaj koristnega za našo organizacijo, toda za sedanje razmere je vpeljava razreda "AA" največje koristi za obdržanje dolgoletnih članov v Jednoti.

Naša organizacija je bila vedno priporočila vredna, posebnega priporočila vredna pa je sedaj z novovpeljanim načrtom "AA". Žal, da tu v našem kraju ne moremo računati na nove člane, ker je le ena industrija in še tista slabo obratuje. Poleg tega imata svoja društva tu še dve drugi organizaciji. Tako spadajo nekateri rojaki k tej organizaciji, drugi k drugi, nekateri pa tudi k dvema ali trem.

Kar se tiče gradnje jednotinega urada, je naše društvo že na novemberski seji izjavilo, da se naj nadaljuje z gradnjo, ker se je že več tisočakov denarja porabilo za to. Bilo bi slabo gospodarstvo, da bi zdaj pustili tisto kar stati in denar mrtev ležati v kupljenih lotih, poleg tega pa drugim plačevati najemnino za jednotin urad. Bolje je, da to najemnino sami sebi plačujemo in na ta način vložen denar obrestujemo. Ako pa bomo tukaj pustili nekaj tisočakov, da ne bodo nosili obresti, drugod zopet par tisočakov, bomo kmalu vse zapravili. Zato naše društvo priporoča, da se z gradnjo jednotinega urada nadaljuje. Noben član ne bo zato imel kaj dosti več radi tega če se prepreči gradnja jednotinega urada. Če bi na kakih slabih bondih izgubili tisočake, bi bili kar tiho, proti gradnji urada pa je toliko nasprotstva.

Predno končam, naj še omenim, da če kateri član ne prejema glasila Nobe Dobe, naj se oglasi pri tajniku. Kjer je več kot en član v družini, zadostuje en iztis ali dva. Seveda, vsak član je upravičen do enega iztisa tedensko, ker vsak član plačuje zanj. Važno je, da člani prejemajo list in da čitajo poročila, ki prihajajo iz glavnega urada. Dobro bi bilo, da bi se iz glavnega urada pošiljalo poročila v Novo Dobo tudi v angleškem jeziku, posebno, kar se tiče izprememb certifikatov in drugih važnih zadev. Mi imamo več članov pri društvu, ki ne razumejo slovenski in želijo, da se iz glavnega urada pošiljajo poročila v Novo Dobo v obeh jezikih, to je v slovenskem in angleškem.

Joseph Penica,
tajnik društva št. 88 JSKJ.

Chisholm, Minn.

žensko društvo Danica, št. 150 JSKJ priredi v soboto 14. januarja zvečer plesno veselico v Mahnetovi dvorani. Vse članice so vabljene, da se te prireditve gotovo udeleže in seveda naj privedejo tudi svoje možičke s seboj. Vabljena so tudi vsa druga tukajšna slovenska društva, da po svojih močeh pripomorejo k uspehu prireditve. O priliki sličnih prireditev drugih društev bomo skušale članice Danice vrniti uslugo za uslugo. Sploh vabimo vse slovensko občinstvo v Chisholmu k obilemu posetu naše veselice na večer 14. januarja. — K sklepu želim vsem članom in članicam J. S. K. Jednote vso srečo v letu 1933.

Mary Pluth,
predsednica dr. št. 150 JSKJ.

Gowanda, N. Y.

Članstvu društva sv. Jožefa, št. 89 JSKJ naznanjam, da sem dobil iz uredništva-upravništva Nove Dobe naznanilo, da se je zavitek lista z dne 21. decembra 1932, ki je bil namenjen v Gowando, N. Y., nekje na poti izgubil ali pa razvezal. Le tako je mogoče, da v Gowandi ni dobil niti eden član Nove Dobe z dne 21. decembra. Upravništva glede tega ne zadene nobena krivda. Urednik-upravnik mi je tudi poslal par rezervnih iztisov Nove Dobe z dne 21. decembra 1932; poslal da bi jih rad več, pa jih je zmanjkalo. V dotični izdaji Nove Dobe so od glavnega tajnika nekatera pojasnila glede stopa članov iz razreda "A" razred "AA." To pojasnilo bo članom na željo lahko p talo na seji 15. januarja. So torej vabljeni, da se v kar goče obilem številu udeležij je 15. januarja. Naznanjam sem prejel iz glavnega urad di kartice, na katerih je ozn no, koliko rezerve imajo pos zni člani, ako prestopijo v red "AA."

Na letni seji je bilo sklen da vsi enakopravni člani pl po 50 centov, neenakopravn po 25 centov društvene nak To naklado, ki gre v društ blagajno, je treba plačati n hodnji seji dne 15. januarja leto 1933 je bil izvoljen ves društveni odbor, ki prosi vs ne, da bi bili v tekočem letu tako točni s plačevanjem mentov, kot so bili v prete — Veselo in zdravo in s leto 1933 želim vsem člano S. K. Jednote.

Ernest Pal
tajnik društva št. 89 J

Kar ne raste in se ne ra to propada. Skrbimo, da S. K. Jednota neprestano la!

TISKOVINE
od najmanjše do največje za DRUŠTVA in posameznike
izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna
Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

Pozor rojaki!
KADAR nameravate potovati v stari kraj;
KADAR hočete poslati denar v stari kraj;
KADAR potrebujete kake notarske posle —
se zaupno obrnite na nas in postreženi boste točno in pošteno kakor ste bili prej pri Sakserju. Dolgoletna skušnja Vam to jamči.
Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na
METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(Frank Sakser)
216 W. 18th St., New York, N. Y.

GLAS NARODA
NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI
je najbolj razširjen sloven list v Ameriki; donaša vsak nje svetovne novosti, najbolj izvirna poročila iz stare dom vine; mnogo šale in prev romanov najboljših pisateljev
Pošljite $1.00
in pričeli ga bomo pošiljati
Vsa pisma naslovite na:
GLAS NARODA
216 W. 18th St., New York, N.

EDINA SLOV. BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH JE
North American Trust banka
6131 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.
Ima premoženja skoro $6,000,000.00
Jemlje denar na hranilne vloge iz vseh delov Zedinjenih držav in tudi iz Kanade in od drugod.
Kadar pošiljate denar v staro domovino, ali kam drugam pošljite ga potom tega varnega in zanesljivega denarnega zavoda ki ima izvrstne zveze z vsemi bankami sveta.
Ta slovenska banka ima $200,000.00 osnovnega kapitala in $280,000.00 rezerve, kar garantira hranilne vloge vlagateljem.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je zatisnila oči v večno spanje naša nad vse ljubljena mati

Marijana Miklavčič

Pokojnica je bila rojena v Žirih na Notranjskem. Preminila je v jutru 23. novembra 1932. Pogreb se je vršil po katoliškem obredu na pokopališče v Imperialu, Pa., dne 27. novembra. Pokojnica je bila članica društva št. 29 J. S. K. Jednote.

Naj bo na tem mestu izražena prisrčna zahvala za izkazano pomoč v žalostnih urah Mrs. Pust iz Snowdena, Pa., Mrs. Poljšak, Mr. in Mrs. Mihel, Mr. in Mrs. Drugmand in Mrs. Yamnick. Lepa hvala bodi izrečena društvu št. 29 JSKJ za poklonjeni krasni venec in za lep govor ob odprtem grobu predsedniku Johnu Medvedu. Dalje naj bo izrečena iskrena zahvala za poklonjene vence Mr. J. Pustu Jr., Mr. F. Pustu in družini, Mr. in Mrs. Debelak, družini Uslick, družini Debelak, družini Ergen, družini Poljšak in 10. razredu Pik šole. Prav lepa hvala vsem, ki so se udeležili pogreba, posebej pa še družini Pust iz Snowdena, Pa., in Mr. in Mrs. Lesko iz Youngstowna, Ohio. Prav lepa hvala vsem, ki so dali za pogreb potrebne avtomobile brezplačno na razpolago in vsem, ki so nam na en ali drugi način izkazali svoje sožalje in naklonjenost.

Ti pa, draga mama, ki si nas vse prezgodaj zapustila, počivaj sladko v tihi gomili, na kateri bodo cvetele cvetlice, zalivane s solzami naše ljubezni.

Žalujoči ostali: John, Louis in Anton, sinovi; Mary (omožena Debelak) in Anna, hčeri; Frank Debelak, zet; Anna Miklavčič, sinaha; sestra v starem kraju.

Imperial, Pa., 3. januarja 1933.